

A SZERKESZTŐ ÉS KORA

AZ ÉLETÜNK ARCHÍVUMÁBÓL

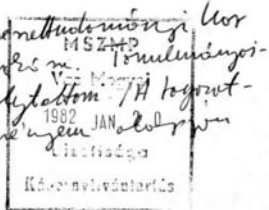

Önéletrajz

1944 február 20-án születtem Budapesten. Édesapám, néhai Pété Gyula szabó mester volt. Édesanyjom, néhai Pété Gyulóné, sz: Saffó Vilma - háztartást vezetett, majd 1953-tól nyugdíjazásáig a Magyar Felvonógyártóban dolgozott adminisztrátorként. Öten vagyunk testvérek. Két nővérem férjese, egyikük mérnökdíjazott, a másik a MATEV dolgozója. Két testvérem nővérrel.

Középiskolai tanulmányaimat az Állami Arpád Gimnáziumban végeztem 1958-62 között. 1962-ben érettségiztem jó eredménnyel, majd betűrendű ipari tanulmányok jelentéseim. 1964-ben lettem le- és kiegészítő a mérnöki vizsgálat. 1962-67 között az Atheneum Nyomdában dolgoztam. Visszagyógyászati körrel kapcsolatos ismereteket elsősorban az irrodalom, a művészetek, és a történelem-tudományok iránt. Az iskolai életben, szabadidőben, ill. a KISZ-törvényekkel és ilyen irányú munkáim végzése. Az Atheneum Nyomdában lettem ideiglenes szövegbeviteli - külső munkatársként - újírói tevékenységét folytattam. 1964-69 között számos könyv foglalkoztatott rendezésével. (Főként a Teológiai Könyvtár) Dolgoztam a Népszava és a Hétféle Hírrel szemben is. 1965-67 között intem és rendeztem az Atheneum Nyomda újságot.

1965-ben jelentkeztem az ELTE Bölcsészettudományi Kar Esti Tagozata magyar - történelem szakára. 1967-től a nappali tagozaton folytattam a tagozat-vezetőkörhöz kötött tanulmányaimat. 1967-től a nappali tagozaton folytattam a tagozat-vezetőkörhöz kötött tanulmányaimat. 1967-től a nappali tagozaton folytattam a tagozat-vezetőkörhöz kötött tanulmányaimat. 1967-től a nappali tagozaton folytattam a tagozat-vezetőkörhöz kötött tanulmányaimat.

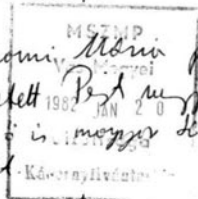

A nappali fogvatartás 1968-ban alapvetően hítkeresi vá-
lasztott a Kisz-export. Harmonizáltól kezdve, az egyetem
ajánlásával és engedéllyel tudományos kutatómunkát
végeztem a MTA Történelmtudományi Kutatóközpontban. A be-
szűlt Magyarországi Történeti c. hírcsatorna kiadvány ma-
limumsági kéréséhez a hírcsatorna már nem volt mintegy 10-12 évnyi
szünet után visszainyomtatásos elötmunkáimról írtam a
kor művelődési kéréséhez (művészeti hírcsatorna, könyvtárak,
könyvtárak fejlesztése, a hírcsatorna szervezése, előadás-
ok művelődési és tudományi feladatok). Szociológusok
kérdése a bolsevik magyar orvosi, miniszteri
Törvények és a szociális és a szociális intézmények
visszatérő kérdése volt. Egy rövidlettel később megje-
lent a Pósf. Keresletű Művelődési és Tudomány-
kérésben.

1971-ben államvizsgálaton jeltelveztem, és tovább
magyar történelem névelési diplomát.

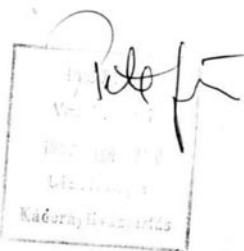
1971-től a Munkaügyi Minisztérium Keresletű Oktatási
osztályának főosztályvezetője. Munkájaim között
még is kérésre a névelési és a névelési kérésre kérésre kérésre
kérésre, elnöki kérésre, és az elő magyar intézmény, az inté-
zményi kérésre mint alapvető megismerés. 1972-75
között elvezetem a Keresletű Miniszteri Előzetes
osztályának szociális kérésre Törvényi Kérésre volt.
1971-ben jeltelveztem még a névelési, kérésre, kérésre
a kérésre, intézményi kérésre.

1974-ben megismerem. Törvényi, Keresletű, Munkaügyi
osztályának névelési, Keresletű kérésre 1982. JAN 20
Az egyetem már jeltelveztem kérésre, és a magyar történe-
lem névelési kérésre névelési diplomát.

Egyéb tevékenységeim mellett 1972-74 között a daktatór
v. folyóiratnál vezette elővioletásti munkáim, majd
1975-től 1977-ig az Ujvidéki Magyar irodalmi körök
/Műhely/ rendezésében kiadott kiadványok. E munka során
számos megállapítást nyertem a pedagógusok helye-
téről, gondjairól. 1977 márciusától - felkészítés- és
Életem címmel irodalmi - műveltségi - és művelési folyó-
iratot rendeztem, igazgatói munkáimra is átváltottam
és közéleti tevékenységem a Magyar Művelődési-
és Ujvidéki Központ művelődési igazgatójává. Az elmúlt öt
évtizedben a rendezés munkáimra és eredményeire
a továbbiakban közzéteszem Életem meg-
szólalásai című megjelent könyvben, és 1982-től pedig
III. kötetben az I. kötetből II. kötetbe átköltöztetve elő-
(Tájékoztató: Hírtől) Kéziratok című munkám 1981.
novemberében megjelent a Magyar Kultúraért Nyújtott
Állami Díjak (Magyar és 1981 óta a Magyar Kultúra-
ért díjak) között és igazgatói a folyóirat és a régi
irodalmi körök tevékenységéről és megállapításokról.)

Szombathely 1981. december 10.

KULTURÁLIS MINISZTERIUM

Postacím: 1383 Budapest, Pf. 69.

Telefon: 118-600, 125-390 — Telex: 225935

Irodalmi Osztály

Ügyiratszám: 61.268/75

Előadó:

Tárgy:

Hiv. sz.:

Melléklet:

B 1975/3

Kulcsár János főszerkesztő
elvtársnak
Életünk Szerkesztősége
9700 Szombathely
Rákóczi út 3.

Kedves Kulcsár Elvtárs!

Tervét, hogy az Életünk a Szovjet Kultura Napjai alkalmából mari szerzőktől kíván blokkot közölni, jó és hasznosnak ígérkező vállalkozásnak ítéljük. A szerzői jogdíjak a Szovjetunió vonatkozásában forintban is megoldhatók. A lebonyolítás a Vas megyei Lapkiadó Vállalaton és a Szerzői Jogvédő Hivatalon keresztül történhet. Az Életünk forduljon levélben a Lapkiadóhoz, hogy a szovjet szerzők megállapított jogdíjait utalják át a Szerzői Jogvédő Hivatalhoz. A Lapkiadó írjon ez ügyben levelet Timár elvtársnak és kérje meg a jogdíjak folyósítására. Míután a honorárium-átlag a Szovjetunióban magasabb, mint Magyarországon kb. a következő honoráriumok látszanak elfogadhatónak: vers soronként 10-15 Ft., próza flekkenként 100-120 Ft.

Egyébiránt szívesen vennénk, ha a közeljövőben létrejöhetne egy műhelybeszélgetés az Életünk helyzetével, munkájával, terveivel kapcsolatban.

Budapest, 1975. szeptember 17.

Elvtársi üdvözlettel

Timár György
Előadó

Tisztelt Pete Elvtárs!

Az MSZMP Központi Bizottsága nyilvánosságra hozta és széles körben vitára bocsátotta a párt XII. kongresszusa irányelveit. A Központi Bizottság a párttagok mellett érdeklődéssel várja a pártönkivüli közvélemény véleményeit, javaslatait is.

A megyei pártbizottság számít a megyében élő művészek felelősségteljes véleményeire, az elkövetkezendő esztendő tennivalóira vonatkozó elképzeléseire.

Ezért tisztelettel kérjük, hogy a mellékelt kongresszusi irányelveket tanulmányozza át, és a véleményeit, javaslatait január 24-én /csütörtökön/ 14.00 órákor Szombathelyen, a Bartók Béla zeneiskolában rendezendő vitán mondja el.

Megjelenésére és a vitában való aktív részvételére feltétlenül számítunk.

Elvtársi üdvözléssel:

Rácz János :/

megyei titkár

NAGYVILÁG
VILÁGIRODALMI FOLYÓIRAT
1054 Budapest, Széchenyi u. 1.
TELEFON: 321-160, 120-859

Budapest, 19 81. II. 18. ....

P e t e György
Szombathely

Kedves Gyuri !

Egy konkrét ajánlattal szeretnék zavarni. Megkaptam Szépfalusi Iatvannak az ausztriai magyarokról szóló közel-múltban megjelent könyvét /Lássatok, halljátok egymást! Bern 1980./ . 4-5 flekkes ismertetést írnék róla. Először Nektek akartam főljajnlani, mert profilotokba vág.

Föltétlenül várom válaszod, érdekel-e Benneteket a dolog.

Jó barátsággal üdvözlő:

King (hab)

Megyei Művelődési és Ifjúsági Központ
9700.Szombathely, Ady tér 5.

Tárgy:megkeresés.

Mt - 3/17

Életünk Szerkesztősége.
Szombathely, Savaria u.25.
Pete György részére.

1983.októberében Bozsokon tartózkodó vendégeivel meglátogatta a Velei Stúdió Faragóházát.Ott 500.-Ft értékű népművészeti/fafaragás/tárgyat vásároltak meg vendégei. Kérem a vásárolt tárgyak értékét címre sürgősen feladni sziveskedjék. A könyvelést ezen probléma miatt lezárni nem tudjuk.Kérem sürgős intézkedését.

Velem,1984.febr.22.

Artner Margit
programszervező

VAS MEGYEI LAPKIADÓ VÁLLALAT

9701 SZOMBATHELY, BERSZENYI TÉR 2.
PF.: 100 — TELEFON: 12-393.

Szombathely, 1984. május 10

Pénzforg. jelölés szám 470-11641

Ugyintéző: Dr. Gyné/Szné

Levelünk ikt. száma: 24/1. /84

I g a z o l á s

Igazoljuk, hogy Pete György az Életünk c. irodalmi folyóirat
főszerkesztője: Állandó lakóhelye Budapest Kavics ut 16.,
1983 évi 1 hónapra eső átlagkeresete: 9.000.- Ft

Ezt az igazolást szovjet vendég meghívásához szükséges ügyintézés
céljából adtuk ki, mely vendéglátással kapcsolatban a vállalatunk
semmiféle költséget és felelősséget nem vállal.

VASMEGYEI LAPKIADÓ VÁLLALAT
SZOMBATHELY
Steiner Sándor igazgató
Benédek Mihályné főkönyvelő

Тбилиси. Панорама города.
თბილისის ქალაქის პანორამა.
Фото Г. Костенко

Üdvözlettel szeretem
szüldéni Györgyét
"Kisarabaim a világ-
ki" jelisével. (Отлично
и мажорно и интеллигентно)

Pete György

Индекс предприятия связи места назначения

Куда: Szombathely
ELEKTORAT - szervezeti
HUNGARIA
Кому: Mindenkinek
Индекс предприятия связи и адрес
отправителя

Pete György elvtársnak,
ÉLETÜNK főszerkesztője
Szombathely

Kérem Főszerkesztő Elvtársat, póstafordultával adjon írásos igazolójelentést arról, hogy milyen megfontolások alapján közölte le Varga Imre "Nem kár" c. versét, különös tekintettel arra is, hogy hangsúlyos helyen, a lap élén publikálta.

Budapest, 1982. október 20.

Eltvársi üdvözléssel:

Tóth Dezső

VARGA IMRE

Nem kár

Mézes-szavú költőknek börtörtársa

Minden rosszat visszatart
magában ez a nép:
jogos dühét, szitkait, igazát
takargatja mint szegyenét.

Mézelt szavakkal, mázolt mondatokkal
szól aki nevében beszél.
Itt csak tavasz van, hajnalpír, aranyfény
meg lengécske szél.

Az üröm s a maró méreg
odabent marad.
Omlemek bőven cukros dallamok
s feledve Kufstein és Arad.

Rontja a gyomrot, marja a májat,
rágja a szívet,
mit kimondani kell, elmondani kell,
míg szólni van hited.

Törne csak téboly, időleges,
e finomka csapatra,
odabenn megromló igazát
hogy világra fakassza.

Áradjon csak a maró nedv
akár folyónyi magasan,
amit szétönt, elvisz, letarol,
szert nem kár, ha odavan.

I g a z o l ó j e l e n t é s

Varga Imre 1971, az Egyszemű éjszaka c. antológia megjelenése óta folyamatosan jelen volt a szlovákiai magyar irodalmi életben. Több évig az Irodalmi Szemle szerkesztőjeként dolgozott. 3 önálló verseskötete jelent meg a magyar-csehszlovák közös könyvkiadás keretében, melyeket Magyarországon is terjesztettek. Neve ismerősen cseng nálunk is. Irodalmi köztudatunkban Varga Imre azt a teljesítményt és rangot jelenti, mint amit Király László, vagy Farkas Árpád neve fémjelez a romániai magyar költészetben.

A vers a szlovákiai magyar kisebbség szorongatott léthelyzetéből fakad, azt tükrözi. Indulatainak közvetlenebb forrása a pozsonyi Magyar Szóban 1980-ban a szlovákiai magyar költészet szerepéről, lehetőségeiről lefolyt, Magyarországon is élénk figyelmet és visszhangot kiváltó vita volt. Egyfajta "mit tehet a költő" vita is volt ez, amely ^{ben}hangsúlyos szerephez jutott egy olyan nézet - gyakran dilettáns költők által kifejtve -, amely a nemzetiségi létproblémákat figyelmen kívül hagyó, népieskedő líra, lényegében véve a provincializmus és epigonizmus páimátusát követelte az Irodalmi Szemle és Madách Kiadó, de az egész csehszlovák irodalmi élet által is elismert élvonalbeli teljesítményekkel szemben. A vers ajánlása "Mézes szavu költőinknek ajánlom" világosan utal erre, márcsak azért is, mert Varga Imre jelenleg sem érthetné, de a vers megírásának idejében semmiképpen sem érthette másra az "ink" többes számú birtokos ragot, mint a szlovákiai magyar költőkre.

A vers *ars poetica*, mely a költő néphez való elkötelezettségét fogalmazza meg, nagy emocionális erővel. Annak a költői magatartásnak a mai érvényességét hangsúlyozza, mely a magyar költészet u.n. "fővonalának" volt eszménye. Ha úgy tesszük, parafrázisként is felfogható a vers, ha nem is egy konkrét mű, de egy, már sok költő által, sok versben megfogalmazott költői magatartás parafrázisaként. Allúziós lehetőséget kínál Petőfi

A XIX. század költői című verséhez éppugy, mint Ady, József Attila vagy akár közelebbi idők elkötelezett, népben, nemzetben gondolkodó, a költészet közösségi szerepét hangsúlyozó irányzataihoz. Plebejus indulat, maró guny, váteszi emelkedettség, harmónikusán olvad össze a versben és jelentésében ki álltágu. Mint ars poetica, minden idők ars poeticáihoz hasonlóan, a világ állapotáról is vall, nemcsak a költészetéről, s e tágabb jelentése is mélyen etikus, közösségi fogantatásu. A bajok gyökeréig leásó, önmagával számotvető, a megújulást akaró és merő társadalmi elkötelezettség verse is, a Nem kár, s ezért indulatai alapvetően a megtisztulást, a továbblépést, a visszahuzó erőktől való megszabadulást célozzák. A vers katartikus, de optimista, hisz a jövőben, a kibontakozás belsőleg adott lehetőségében. Jelentős költői teljesítmény.

E költői és közösségi értékei következtében soroltuk szeptemberi számunk élére e verset, melynek fentebb emezett általános érvényű üzenetét - úgy véltük - itt és most mi is vállalhatjuk. A vers direkt sikkja - szerintünk - semmilyen olvasatban sem applikálható a mi viszonyainkra. /Egyébként a vers márcsak dimenziója, a választott forma miatt is messze túlnő minden aktualizálhatón./ Ennek bizonyosságaként két tényt kívánok felhozni. Először. A mai magyar költészetet, vagy tágabban a mai magyar közszellemet, közgondolkodást minden inkább jellemzi, mint az optimista önáltatás, l'art pour l'art szépelgés. Kibontakozó gazdasági-társadalmi reformpolitikánkat éppen a minden korábbinál nyiltabb, őszintébb, a népet felnőttnek és partnernek tekintő felelős beszéd jellemzi. Elképzelhetetlennek tűnt és tűnik számunkra, hogy ebben a versben politikánkra utaló sandaságot lehessen feltenni. A másik tény. Ha - szerintünk minden alap nélkül - feltennénk is a vers szerzőjéről, hogy a mai magyar viszonyokat kívánja bírálni, ellentmond eme vélekedésnek már az a pusztá tény is, hogy a vers bizonyíthatóan Csehszlovákiában keletkezett, más oldalról pedig az, hogy szerzője másfél esztendő óta már Magyarországra áttelepülve folya-modik a magyar állampolgárságért. Ugy véljük, ha politikánkkal

alapvetően nem érezne és nem vállalna közösséget, ezt aligha tenné. Azzal, hogy Magyarországon kíván élni és alkotni, Varga Imre emberileg is bizonyította pozitív elkötelezettségét. Megjegyezni kívánom továbbá, hogy Varga Imrét szeptemberi számunkban sem csupán e jogos kisebbségi indulat szülte versével szerepeltettük, hanem az egyik legkiválóbb szlovák költő Lubomir Feldek verseinek avatott tolmácsolójaként, a közép-kelet európai népek közeledésén aktívan munkálkodó költőként is. S hogy ez nem egyszeri kivélte, erre folyóiratunk előző számaiból is idézhetünk példákat, amióta Varga Imre az életünk külső munkatársa lett.

Végül egy sajnálatos, ám szerkesztőségünk szándékától független tényre szeretnénk utalni. Szeptemberi számunk anyagát júliusban adtuk nyomdába. Az, hogy általunk is érthetetlenül nagy késéssel // és éppen október 20-a után // hagyta el a nyomdát, egy sokkal feszültebb időszakban, mint gondolható volt a nyár derekán, nemzajunk mult. S ha ez tápúl szolgálhattott netán túlzó kombinációknak, őszintén sajnáljuk, remélve, hogy az általunk itt előadottak meggyőzik felügyelő szerveinket arról, hogy pozitív szándékok, az érték tisztelete és megbecsülése vezéreltek bennünket, amikor nyíltan vállaltuk Varga Imre versét folyóiratunk első oldalán.

Szombathely, 1982. október 28.

Péter György
főszerkesztő

Száraz György archívumából

Száraz György (befejezetlen-befejezhetetlen) életrajzi esszéjét Pálffy Györgyről, *A tábornok* címmel XXXV folytatásban közölte az *Életünk* (1981. 3. – 1984. 4. szám)

Kedves Gyuri!

December 18-dn, kedden este 6 órakor, a **Museum Kdvéház** különtermében munkajellegű, de hangsúlyozottan bardti eszmecsere-t szeretnénk folytatni munkatársainkkal - jóféle italok mellett. Remélhetően ez a karácsony és újév előtti találkozás serkentően fog hatni valamennyiünkre, főként szellemi értelemben. Kritikai észrevételekre és új kéziratokra egyaránt szívesen várjuk Önt

Pálffy György
Pálffy László
az ÉLETÜNK szerkesztői

Szombathely, 1979. december 10-én.

Száraz Györgynek
Budapestre

Kedves Gyurkám,
most vettem meg az *Életünk* 5-6. számát és rávettem magam nyilatkozatodra. Rég olvastam ilyen erősen rezonáló szavakat. Szívesen írnám, hogy egy felnőtt nép felnőtt fiának szavai ezek, de csak azt írhatom, hogy egy felnőtt ember szavai; ez sem kevés, ez is vigasztaló már. A legjobbak belátása, így gondolkodása reményt ad és fölemelő érzést sugall.

Szeged, 1980. jun. 12. Ülél és üdvözlél:

/Ilia Miska /

Száraz Györgynek
Budapestre

Kedves Gyurkám,

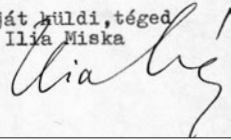
tegnap nyilván odaértél Pete Gyurikéhoz a Nyugati restijébe, de én már nem tudtalak megvárni, mert jött a vonat. Nem is a vonat miatt siettem, hanem mert igen kutyásul vagyok, megint a téli bajtól, bronchitis spastica + egy kis asztma körítve. Alig bírtam hazajönni, itthon már hatalmas köh fogadótt és csak szép lassu ballagással értem ki a lakótelepre a nagy ködben. Hát ezért nem vártalak meg, pedig még volt egy későbbi vonatom is 5 óra után. Ne haragudj.

Az asztalnál ülő közös barátoktól tudom, hogy igent mondtál a K-ra. Nagyon remélem, hogy jó lehetőségekkel indulhatsz és főleg jó személyi feltételek között. Nagy baj lenne, ha egy áldatlan személyi küszködésbe kellene belemenni az érdemi munka helyett. Nem tudom a feltételeket, de majd csak szót váltunk valamikor és elmondod mi s hogyan van.

Egyelőre nem utazhatom Pestre, mert kutyásul vagyok. Még van két hét a félévi szünetig, addig csak az órákat tartom meg, semmi másért nem megyek be az egyetemre. Aztán meg újra itthon próbálom magam kúrálni.

Szeged, 1982. dec. 4.

Feleségednek kézcsókját küldi, téged
ölel szerető hivatok: Ilia Miska

MAGVETŐ KÖNYVKIADÓ

1806 Budapest V., Vörösmarty tér 1.
Telefon: *176-222
Titkárság: 185-308
Műszaki osztály: 185-219
MNB számla száma: 215-11770

Budapest, ~~1982~~ 1980. jan. 10.
Ügyszám:
Iktató sz.:
Tárgy:

Hadtörténeli Intézet
Nádor Tóbor alezredes elvtárs, parancsnok
Budapest

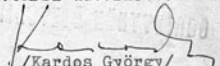
Tisztelt Parancsnok Elvtárs!

Száraz György író, a Magvető Könyvkiadó megbízásából
Pálffy György tábornokról monográfiát ír.

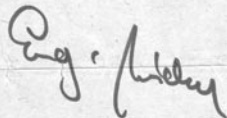
Kérjük, hogy a munkájához szükséges forrásanyagot
rendelkezésére bocsátani sziveskedjenek és - amennyiben módjukban
áll - az olvasótermi kutatás mellett a kért könyvek kikölcsönzésé-
nek lehetőségét is biztosítsák számára.

Segítségükért előre is köszönetünket fejezzük ki.

Eltvársi üdvözlettel

Kardos György
igazgató

1980. június 7.

Kedves György!

Röstellkedve írom ezt a levelet: hiszen csak most köszönöm meg a drámakötetért kapott nivódijat is. Mentségeket persze mindig talál az ember; ezúttal azonban csakugyan vannak, amik, ha nem is mentik, de talán enyhítik a vétség súlyát. Anyósom hónapok óta beteg volt, gyomorrákkal; a kórházi kivizsgálás után hazahoztuk, nem akarván elfekvőbe "suvasztani"; ez a legutóbbi időkből már pelenkázást, éjjel-nappali váltott családi ügyeletet jelentett. Végül csöndesen, szépen halt meg, idehaza. Aztán a temetés következett, s ami ezzel jár. Mostanában szedjük össze magunkat, s zökkenünk vissza a "normális" életvitelbe.

Kérlek, ne haragudj a hanyagságért, s hidd el: igen nagy örömet szerzett a nivódij - s nem csak anyagi értelemben.

A másik, amiért írok - s ami levelem megnyújtja kicsit - , az, ami, gondolom, legjobban érdekel: a Pálffy-kötet dolga. Gondjaimról már beszéltem "eked; azt hiszem, a monográfiának 1948 őszén vagy 1949 tavaszán kéne zárulnia - de ebben még mindig nem vagyok egészen bizonyos. A dologhoz tartozik, hogy Tito halála után írtam egy 30 oldalas esszé-félfét, s annak egyik "fejezete" az 1948-53 közötti időszakról szól, tehát erősen találkozik a Pálffy-témával. Az És, majd az Új Tükör visszahökölt tőle, jelenleg a ^valóságnál van. /Hittem szerint nem provokatív, hanem tisztázó jellegű./ A dolog mindenestre a fentebb írottakat erősíti.

Említettem, hogy az És-beli Pálffy-cikk egy kicsit a műfaj kitapogatása is akart lenni. S a 80 húszár-ban megjelent Sára-interjúm is valami ilyesmivé vált. A beszélgetés valójában fiktív, magam konstruáltam - s részben rekonstruáltam - régebbi Sára-nyilatkozata-

tok, beszélgetések s nem utolsó sorban a művek alapján. Itt keres-
tem - s véltem megtalálni - a Pálffy-monográfia formáját is. A bő-
séges anyag - levelek, publikációk stb. - lehetőséget ad bizonyos
"szellemidzésre", fiktív voltukban is pontos és jellemző "interjú"-
szövegekre. A fejezetek váltakozása: hol őt "szólaltatom meg", hol
magam igyekszem esszé-formában jellemezni a kort, a korok és idők
változásait, az erővonalakat stb. Ebből viszont következett a másik
lehetőség a tágításra: nemcsak Pálffyt szólaltatni meg, hanem máso-
kat is - róla. Katára gondoltam elsősorban - vele folytatott beszél-
getéseink jegyzetanyagából gyönyörűen rekonstruálható egy ilyen
"interjú". /Ezt, kérlek, ne említsd neki, meglepetésnek szánom./ Meg-
van az anyag a hajdani Izzó-beli kollégával, későbbi bori fogollyal
is. S most bököm ki a lényegét: szeretnék Veled is egy hasonló be-
szélgetést beiktatni. Érzed bizonyosan, a személyiség ilyenfajta
"körüljárása" nagyon gazdagíthatná, plasztikusabbá tenné a portrét.
/Ez már kevésbé körvonalazott elképzelés: egy záró -vagy nyitó? -
beszélgetés a kisebbik Katával, az igazából nem ismert, képzetekben
- talán fikciókban is? - élő apáról./

Kérdésem - és kérésem - tehát: hajlandó vagy-e /névvel vagy
név nélkül/ a számomra oly szükséges kontrollszerkesztői segítségen
túl, egy fejezet erejéig "társ szerzői", illetve riportalanyi közremű-
ködésre? Kérlek, ha időd engedi, beszéljünk erről. /Szeretném megmu-
tatni a Tito-esszé ilyen szempontból fontos, fentemlített fejezetét
is./

Egyébként most nyugodt - vagyis: munkára alkalmas - időszak-
nak nézek elébe. A nyarat itthon töltöm, viszonylag csekély és-köte-
lezettségekkel; feleségem és Káta Svédországba, a fiam Dániába megy,
s most a nyáron szeretnék elkészülni végre a könyvvel.

Még egyszer köszönök mindent, és barátsággal üdvö-

zöllek:

/Szárász György/

Kedves Gyuri!

Azért nem küldtem eddig utánad a kéziratot, mert abban reménykedtem, hozzácsaphatok még egy elkészült adagot. Pizkoszatban csaknem annyi van készen, amennyit most teszlek boritékba, de nem volt időm tisztába tenni. /És-be márciusi cikk, meg még egy-két rámégett apróbb feladat.../ Küldöm hát ezt, jövő héten kapod a többit. /Hogy nyugodtan aludj./

Fényképek ügyében az van, amit a telefonba mondtam. Pálffy né szorgosan - de kicsit lassan gyűjtögeti innen-onnan a családi képeket, épp ma hívott fel nagy-naivan: elég lesz-e, ha a jövő héten adja, mert megint eszébe jutott egy rokon... Én bizony leállítottam, jobb, ha nem kísérletezünk. Ez így, hogy az első folytatás képekkel van, s a többi anélkül jön, még koncepciónak is látszhatik; ha a második-harmadik rész után kell abbahagynunk, az már nem jó. Esetleg a befejező részhez megint tehetnénk képanyagot, s akkor "zárt a kompozíció". Mindenesetre: ne vacakoljunk most a képekkel. Rendben?

Még egy: Rajknénak ti ne küldjétek mégsem példányt, jobb, ha én adok neki - ha adok - ; a többit szóban. És kérlek: ne feledd: 25 példányt nekem, utánvétellel, jó? De addig még úgyis találkozunk.

Ölel:

***

Ép. 1987. X. 26.

Kedves Györgyém!

B 1988/2138

Nem tudom, hogy mit/rov szánde/rozod
hozni a bolgár fordításokat, de úgy gondoltam,
nem lenne rossz dolog, ha én is küldenelek abba a
számba egy verset.

Mellékeltem küldöm is a költeményt,
ha tudjátok, használjátok jól.

Munkatársakkal együtt

Öl és üdvözöl:

Utány f. 2. 1

B 1984/881

Tisztelt Burtom nam, Györgyém!

Leát itt van a drámadarab. Hogy mit írjunk az elejére,
a jövő héten még kiegészítem. Jól van, igen jó van, ha már
decemberben körölkétek egy-felét. Cheitkov január 12-án
lett a bemutatója, s addig jó volna-leme látnunk, miat
irodalmi munkásoktól is. Remélem, ömetatunk még addig
valahol. Ha nem tettenék a munka, kélek, küldd vissza
a címet, hogy esetleg másutt próbálkozhassak.

Szivess. Öl

Réki János

Magyarfalva, 1984. okt. 12.

b 1983/54

Bp. 83. nov. 4.

Kedves Gyuri!

Még egyszer megköszönöm, hogy elhozta a levonatot. Igazán nagy örömet szerezteél vele.

Igyekeztem gondosan korigálalni. Sajnos kiderült, hogy a darab első részét prózaként szedték /majd csak vájtfülsiek hallhatják ki belőle a vers-szerű lüktetést/, de ezen sehogysem tudtam változtatni, oly keskeny a tükör, hogy ilyen "generáljavítások" sehogysem fértek volna el. Most már hadd maradjon így, egyszer ha netán kötetben is megjelenik, majd helyreállítom az eredeti formát. A második rész furcsa módon formailag is pontos, egyébként is jobb az elsőnél; nyilván más kéz csinálta. Így aztán - látszatra - egy félig prózai, félig verses darabot publikálunk, de hát ez talán nem tragikus.

Nagyobb baj, hogy a darab utolsó két és fél oldala teljesen lemaradt a hasáb-levonatról. Ezért ezeket az oldalakat most fénymásolatban mellékelem, mert több kéziratos példányom már nincs. De ez a fénymásolat jól olvasható, bizonyára használhatjátok. Csak arra kérlek, korigáljátok pontosan, mert nyilván pótleadás lesz, s nyilván nincs rá mód, hogy én is láthassam.

Csak arra kérlek még, ha megjelenik a darab, abból a lap-számból küldess nekem /honoráriumom terhére/ 3-4 példányt, mert Pesten nem könnyen szerezhető meg a lap, s szeretnék néhány jó emberemnek /köztük Dr. Káldy Zoltán evangélikus fő-püspöknek, akitől sok forrásmunkát kaptam/juttatni belőle.

Ismételt köszönettel és barátsággal üdvözlök:

Garai Gábor
/Garai Gábor/

Übungen	1980	1981
Päivittäiset	134.65,-	134.199,-
Nyandaväliset	487.977,-	480.365,-
Alkuvuosi: dotatsioonid, küt	243.724,-	233.307,-
" " " " " " " " " " " "	23.700,-	23.200,-
Alkuvuosi vahetused	368.500,-	385.100,-
" " vahetused	57.600,-	62.200,-
SZTK	60.155,-	55.994,-
Alkuvuosi kinnised	4.720,-	
Nõuded	1.017,90	2.693,-
Kõikidele hõldek	16.028,90	29.019,20
Pöörakulud	24.093,20	34.311,20
Reprezentatsioon, abi	5.048,60	3.305,-
Viisumid	6.413,-	3.294,50
Egnet kütused	19.858,80	3.074,50
Muud vahendid	17.400,-	17.400,-
Kuludatav ühtlasi	1.473.853,40	1.448.662,40
1090 km:	147.353,-	124.874,-
510 km: " "	81.063,-	78.677,-
10. küt. algus	4.000,-	4.000,-
Kõik ühtlasi	1.706.309,40	1.656.213,40
Kõik ühtlasi	84.311,86	107.840,28
Dokid	1.621.997,54	1.565.373,12
Prüümid	28.700	35.200,-

ÉLETÜNK SZERKESZTŐSÉGE

Szombathely, Savaria út 25.
Telefon: 13-630

1980. **3. szeptember 15.**

Igazolom, hogy Páskándi Gézának az Életünk
1982/8. számában megjelent az Igéret ostroma
/Félhold és Telihold/ című drámája , több
éves alkotómunka eredménye.

Eltvársai üdvözlettel:

/Pezse György/
főszerkesztő

Közületi késrpénzeladási
jegyzék-műsölat

(A vállalat, belt neve, címe)

3 503¹⁰⁰

Mennyiség	Az óru megnevezése, elikközma	Egység- ár	Forint	fillér
	14 Sogroni boros		285	
Blenöríte:	Csomogólat:	Östre- sent:		

Felstámamásokot csak a jegyzék alapján vizsgálunk ki.
B. Sz. ny. 13-55. r. sz. MSZ 16128-82
Nyomatványellátó - Kézi, Ny.
100 lapos támb

4. február 14.

ELEK TIBOR elvtársnak

a Szombathelyi Városi Tanács
általános elnökhelyettesének

Szombathely

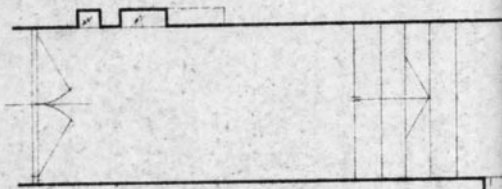
Tisztelt Elek Elvtárs!

A Nyugat-magyarországi Írócsoport részére a volt TIT székházat /Forgó utca/, annak mindkét szintjét szeretné a Magyar Írók Szövetsége bérbevenni. Ezzel látnánk megoldottnak a megye és a város irodalmúrainak, elismert alkotóinak /szövetségünk tagjainak/ már régóta létező jogos igényét, miszerint egy ilyen közösségi helyre szükség van, ahol meghatározott napokon egybegyűlhetnek, irodalmi esteket rendezhetnek, más művészeti területek alkotóival találkozhatnak. Ismerve a kétszintes épület-komplexum központi fekvését, helyiségeit, azok elrendezését és nagyságát, bizvást mondhatjuk, hogy ennél jobb helyre a városban nem találhatunk. Az épület belső rendbehozatala után ideális körülmények teremthetők a műhelymunkához, valamint a nagyobb irodalmi és művészeti rendezvények színvonalas megtartásához. Az Életünk szerkesztősége is szeretne idővel ideköltözni, s a ráció is ezt diktálja, de pillanatnyilag jelenlegi helyén még jobb körülmények között dolgozhat. Ugyanis a megtekintett helyiségek állaga erősen lelakott, a központi fűtés nincs megoldva. Az Életünk szerkesztősége az épület teljes felújítása után költözik csak, de az írócsoport a maga helyiségeit a megígért belső munkálatok befejeztével /javítások/ elfoglalná.

Az Írószövetség anyagi helyzete igen szűkös, ezért kérjük szíves közbenjárását, hogy méltányos bérleti szerződést köthessünk.

Üdvözlettel:
Nagy Gáspár
/Nagy Gáspár/
titkár

/Hubay Miklós/
elnök

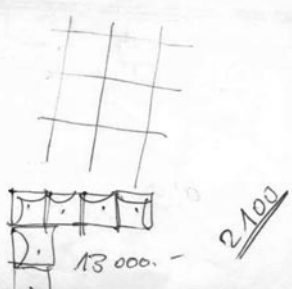
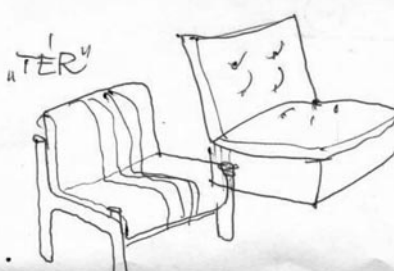

VAS MEGYEI TANÁCSAI TERVEZŐ VÁLLALAT SZOMBATHELY
 TELEFON: 94 12-090, 94 14-939, TELEX: VATERV 37-202 HUNYADI UT 47. 9700

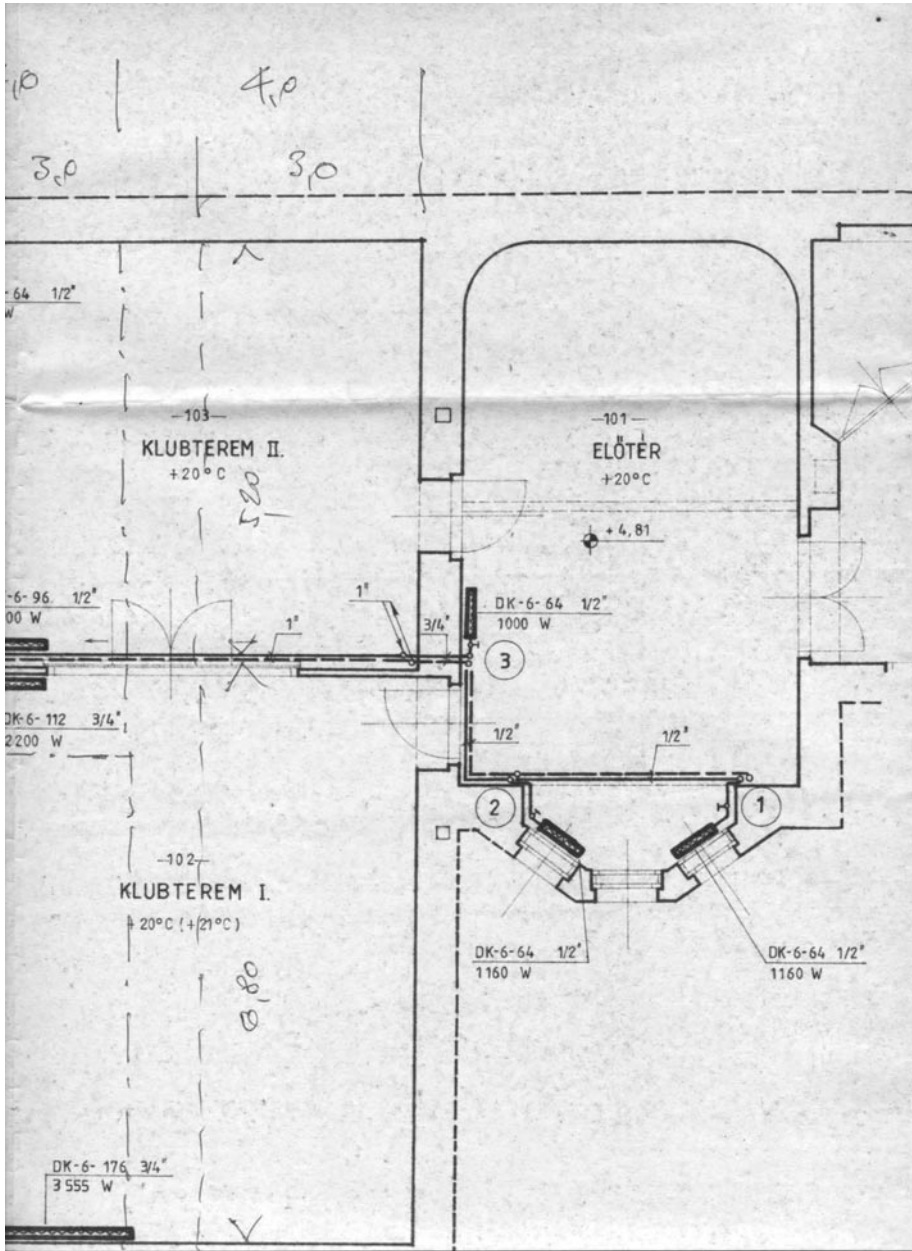

MÉGBIZO - ÉLETLINK SZERKEZTŐSÉG
 LETESÍTÉNY MEGNEVEZÉSE:
 SZOMBATHELY, FÖRDŐ UJ 1.
 * ÉLETLINK * SZERKEZTŐSÉG
 RAJZ MEGNEVEZÉSE:
 KÖZPONTI FŰTÉS SZERELÉS
 1. EMELETI RAJZRAJZ

ÉPÍTSZ:		MÉSKÖZLETTÉ: II. JÁRDÁ
STATUSZ:		TÖRZSSZÁM: RAJZSZÁM
ELEKTROMOS:		7212-1
VIZSANTONIA:		GF-1/3
FŰTÉS:		MÉRETEK: 1,20
GAZ:	Szabó J.	RAJZMÉRLET: 0,25 m ²
		DATEL: 1984. szept.
		RAJZOLÓ: Sándoré
		SZERKESZTŐ: E. J.
		TERVEZŐ: Kozmenczák R.
		FELTÉNYEZŐ: F.
		BRN. VEZ.: Sándorcs J.
		PROG. VEZ.: Bódisné
		SAK. FOM: Dr. Udvardy Zs.

Rendőrkapitányság
Budapesti Osztály
SZOMBATHELY

kapitányság

osztály

Szám: 1354/1984.H.H.

Határozat

a nyomozás megszüntetéséről

A Btk. 316 § (1) bek.-be ütköző és a /3/bek. szer. min. lopás
bűntettének,* vétségének* alapos gyanúja miatt ismeretlen tetts
(és társai) ellen indított bűnügyben.

Név, személyi szám: XXXX

(szül. hely, idő): XXXXXX

(anyja neve): XXXXX

lakos ellen indított nyomozást a Be.

139. § (1) bek. a), b), c), d) pontja alapján II. fordulata alapján

-tettes ismeretlen volta miatt -

megszüntetem.

Gyanúsítottat a Btk. 71. § (1) bek. alapján megrovásban részesítem.*

A keletkezett iratokat a Be. 139. § (2) bek.-re figyelemmel a XXX-hoz

a szabálysértési,* fegyelmi,* társadalmi bírósági* eljárás lefolytatása céljából átteszem.

A nyomozás során elrendelt őrizetbevétel,* előzetes letartóztatás,* lakhelyelhagyási tilalom,*
lefoglalás,* zár alá vétel* megszüntetéséről külön intézkedtem.

A határozatot meg kell küldeni: 1./ Szombathelyi Városi Ügyészségnek. Jövőhözjárás*

2./ Pecs György Szombathely "em J.u.14.VII/29.. mint feljelentőnek

3./ Irattár

A határozat ellen a Be. 148. § (1) bek. alapján panasznak van helye, melyet a (4) bek.-re figyelemmel a kézbesítéstől számított nyolc napon belül a Vas megyei Fő ügyészséghez címezve, a fenti rendőri szervnél lehet előterjeszteni.

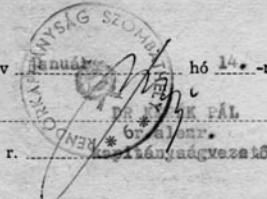
INDOKOLÁS:

Pete György szombathelyi lakos azért tett feljelentést ismeretlen tettes ellen, mivel 1984. december 10-én Budapest és Szombathely között közlekedő Savaria gyorsvonaton eltulajdonította a Chiron típusú 035004. gyáriszámu fényképezőgépét 4290.Ft értékben.

A nyomozás során az ismeretlen elkövető kilétének a megállapítása és a bűnjeltárgy felkutatása érdekében bevezetett intézkedések eredményre nem vezettek. Mivel a nyomozás továbbfolytatásától sem várható eredmény, ezért a rendelkező részben irtak szerint határoztak.

Amennyiben az Üggyel kapcsolatban érdemleges adatok jutnak a hatóság tudomására úgy a nyomozás továbbfolytatásáról intézkedünk.

Szombathely, 1985. év január hó 14. -n.

Városi Ügyészség***

B10.078 /1985

Szombathely, 1985. év január hó 16. -n.

Jóváhagyom!

Dr. Berkovics Miklós
vezető ügyész

(Megrovás esetén a határozat indokolásában — a törvényhely megjelölésével — meg kell állapítani, hogy az elkövetett cselekmény bűncselekmény. Kifejezésre kell juttatni a hatóság rosszallását, és fel kell hívni az elkövetőt, hogy a jövőben tartózkodjon bűncselekmény elkövetésétől.

- * A nem kívánt részt törölni kell.
- ** A megszüntetés okát be kell írni.
- *** A Be. 152. § alapján, ha a cselekményre a törvény egy évnél súlyosabb büntetést nem rendel, ügyész jóváhagyás nem szükséges.

IKV.Takarító Csoport

Szombathely

K1085/795.

Megrendeljük Önöktől, az Életünk Szerkesztősége/Savaria ut 25.sz./ ablaktisztítását.

Köszönettel

Szalay Istváné

Szombathely

Bo 2360 Sylvester J. Ny.

ÉLETÜNK SZERKESZTŐSÉGE

Szombathely, Savaria út 25.
Telefon: 13-630

Molnár Miklósnak

Köszög

Rohoncát ut 42/c

1980. 7. február 2.

K1087/902

Kedves Molnár Miklós!

Decemberi, szóbeli megállapodásunkra hivatkozva értesítem, hogy az Életünk szerkesztőségével fennálló szerződéses munkaviszonyát 1987. januárjától megszüntettük.

Eddig végzett munkájáért fogadja köszönetünket.

Az első példányt átvettem:

Molnár Miklós

ÉLETÜNK SZERKESZTŐSÉGE
Savaria út 25. Szombathely
Pete György
főszerkesztő

5.nov.25.

K 1985/837

Rátki András
Fősztályvezető elvtársnak

Irodalmi- és Művészettájékoztatási
Fősztály

Budapest
Szalay ut 10-14.

Kedves Rátki Elvtárs!

Értesítelek, hogy korábbi egyeztetésünk alapján decemberi számunkban közölni kívánjuk Határ Győző: A patkánykirály című kétrészes kamardrámáját. A 60-as, 70-es évek fordulóján íródott darab általános humanista tendenciája, politikailag - szerintünk - nem okoz gondot. Jelen levelemmel egyidejűleg a Szerzői Jogvédő Hivatalhoz fordultam a szerzői jog megkérése ügyében,

Elvtársi üdvözlettel:

Pete György
főszerkesztő

ÉLETÜNK SZERKESZTŐSÉGE

Szombathely, Savaria út 25.

Telefon: 13-630

1980. 7. február 2.

K 1657/882

Vas megyei Lapkiadó Vállalat

Schermann György
igazgató elvtársnak

S z o m b a t h e l y

Kedves Schermann Elvtárs!

Mint az előttem ismeretes, 1985 augusztusában meghalt Rózsa Béla folyóiratunk főszerkesztőhelyettese. Helyét - sajnos - különböző problémák miatt mindezekig nem sikerült betölteni.

Miután a kérdés megoldása nem tűr további halasztást, előzetes megbeszélésünk alapján úgy döntöttem, hogy Ambrus Lajost, az Életünk munkatársát terjesztem elő a főszerkesztőhelyettesei posztra.

Ambrus Lajos 1983 augusztus 15-óta dolgozik szerkesztőségünkben. Munkáját megbízhatóan, nagy odaadással, ügyesen, alázattal, áldozatkészséggel végzte és végzi. Maga is alkotó író, részt vett az írószövetség mellett működő József Attila Kör munkájában, regénye a Megvetés Kiadónál rövidesen megjelenik. Rendszeresen publikál az országos irodalmi folyóiratokban/Mozgó Világ, Forrás, Életünk stb./ Főleg a fiatalabb írónemzedékekkel jó személyes kapcsolatai vannak, de szerkesztőként levelezésben áll az irodalom teljes mezőnyével. Eddigi szerkesztői munkája, szerzett tapasztalatai jó alapot adnak a felelősegteljesebb pozíció betöltéséhez.

Ambrus Lajos főszerkesztőhelyettesessé történő kinevezésével a megyei pártbizottság és a megyei tanács illetékes vezetői, Rácz János titkár és Szabó László elnökhelyettes, valamint a Művelődési Minisztérium Irodalmi és Művészettájékoztatási Főosztálya egyetért. Mindezek alapján kérek, hogy a Vas megyei Lapkiadó Vállalat terjeszse elő jóváhagyás végett a Tájékoztatási Hivatalnak Ambrus Lajos 1987. február 15-vel főszerkesztőhelyettesessé való kinevezésével kapcsolatos kérelmünket.

Szíves segítségét ezúton is köszönöm

ÉLETÜNK SZERKESZTŐSÉGE Szombathely, Savaria út 25.
Telefon: 13-630**VAJDA GYÖRGY elvtársnak
miniszterhelyettes
Művelődési Minisztérium**1986
7 június 4.**B u d a p e s t
V. Szalay u. 10-14.****Kedves Vajda Elvtárs!**

Folyóiratunk augusztusi számában közölni szeretnénk Csurka István: **Viszágák és fegyelmik c. színművét.** A darabot a szerző még 1985-ben juttatta el szerkesztőségünkbe közlés céljából. Tekintettel az ekkori zavaró tényezőkre, Rátki András elvtárs tanácsára a tervezett színházi bemutató időpontjához /1986 őszé/ akartuk a publikációt kapcsolni. Ismeretes okok következtében azonban a szerzőt kulturális politikánk meghatározatlan időre közlési tilalom alá helyezte, így erről szó sem lehetett. Miután több mint egy év telt el Csurka szilencium alá helyezése óta, tisztelettel érdeklődnénk, továbbra is fennáll-e a teljes körű közlési tilalom, vagy már esetleg szó lehet egyes nem publicisztikai, hanem szépirodalmi művének megjelentetéséről. /Mint ismeretes, 1984-ben Csóóri Sándor esetében is ilyen formában könnyített kulturális politikánk a közlési tilalmon, továbbra is tiltva együttállás ideológiai természetű írásokat./

Mi a nálunk lévő színművet alkalmasnak látjuk közzétételre, természetesen megfelelő, szakmai-ideológiai tekintetben korrekt műbírálat kíséretében.

Tul a magyar humán értelmiség társadalmi felelősségét boncolgató darab irodalmi értékein, a közlés pusztá ténye is demonstrálná kulturális politikánk rugalmasságát, kezdeményező erejét, a jótékony hatma az irodalmi életre. Minden bizonnyal erősítené e gesztus Csurka István együttműködésére való hajlandóságát is.

Kérem Vajda Elvtársat, hogy a fentiek, és az egyéb figyelembe veendő tények és szempontok mérlegelésével kialakított álláspontjáról tájékoztasson bennünket.

Elvtársi üdvözléssel**/Buda György/**

PETE GYÖRGY

Használni... nem tündökölni

LEVÉL ELEK ISTVÁNNAK

Kedves Pista!

Köszönöm leveledet, beleegyezésedet, hogy azt nyilvánosságra hozhassuk. Mint említettem, a jelenlegi helyzetben ez a levél szinte fontosabb, mint tavalyi cikked, melynek „vergődéseiből” kiindulva jutsz igen izgalmas kérdések taglalásáig. Szükségesnek érzem a cikk közreadását is, attól függetlenül, hogy mára jónéhány konkrét vonatkozása elveszítette időszerűségét. Részint azért, mert központi gondolatai ma is érvényesek, részint mert az olvasó azt nem ismervén, sem leveleddel, sem az én válaszómmal nem tud mit kezdeni. Szükséges végül a közreadása azért is, mert a két írás gondolatilag szorosan összefügg.

A cikkkel is, leveleddel kapcsolatban is — mint azt jeleztem — vannak bizonyos észrevételeim, amelyek szerintem a konkrét írásokon túlmutató tanulságokat hordoznak. Köszönöm tehát, hogy módot adtál egy előfeltétel nélküli, nyílt eszmecsere-re; független, elkötelezett reformer gondolkodó és nem egészen független, de talán szintén elkötelezett szerkesztő között. Mielőtt a tulajdonképpeni problémámat körvonaloznám, néhány mellékes körülményről hadd ejtsek szót. Én nem vagyok párttag, de a hivatalostól deklaráltnan is eltérő nézeteidet nem ezért nem bírálok. Ez legyen, lehessen vitapartnereid dolga. Ezek ismert, kifejtett, vitaképes nézetelek. Egyetértésnek sem kívánok minden vonatkozásban hangot adni, úgy érzem, olvasóid majd úgyis a maguk olvasatát fogadják el érvényesnek. Lemondok tehát az írások részletező elemzéséről, s általánosabb problémákat vetnék fel azokra támaszkodva.

Először is szeretném hangsúlyozni, hogy levelemben személyes véleményemet, meggyőződésemet fejtem ki, tehát ez a levél nem az *Életünk* főszerkesztőjének valamiféle hivatalos, protokolláris, netán előírt penzuma, még ha ez a személyes vélemény óhatatlanul főszerkesztői vélemény is. Csakhogy a sorrend nem mindegy.

Mert az ember a saját véleménye alapján foglal állást a lapot érdeklő kérdésekben is, nincs előregyártott „főszerkesztői” véleménye. Ne haragudj, ha hosszabban időzök el a problémánál, de mielőtt az érdemibb részekre térnék, feltétlenül szeretném ezt tisztázni, mert párbeszédünk értelme függ attól, hogy elhiszed-e, elfogadod-e ezt a beszédhelyzetet. Az aggályt bennem az szülte, hogy leveleddben többször is használsz olyan megfogalmazást, mintha a hivatalban-lévőségnek, a főszerkesztői minőségnek külön/korlátozott minőséget tulajdonítanál, ami az ilyenek számára nem teszi lehetővé a szabadon szólást, a saját, őszinte meggyőződés szerinti megnyilatkozást, cselekvést. Azt írod ugyanis cikkedben: „Ha korábban nem sikerült megjelentetnem, ma amikor a helyzet a lényeges mutatókat tekintve rozabb, mint egy évvel ezelőtt, a cikk születésekor volt, *nem számíthatok arra komolyan, hogy szó nélkül közölheted.* (Kiemelés tőlem — P. Gy.) Ami egészséges szellemi életben természetes volna. Bocsánat, hiszen ezt a cikket akkor bizonyosan meg sem írom.” Én e feltételezésedet a magam részéről vissza kell hogy utasítsam, nem azért, mintha tagadni akarnám, hogy mindig voltak, vannak és lesznek mindenkinek — így nekem is, mint főszerkesztőnek — helyzetéből adódó kööttségei, korlátai. (Még a teljesen független szabadgondolkodónak is vannak ilyen — legfeljebb más természetű — korlátai.) Azért utasítom vissza megjegyzésedet, mert ennek a korlátozottságnak a jelentőségét mértékén túl kiterjesztet. Hasonlóan a köztudatban élő le-

gendákhoz, úgy tűnik, olyan cenzurális/öncenzurális viszonyokat tételez, amilyenek nincsenek. És ezt neked is tudnod kell. Ha másból nem, az általam említett *Mozgó Világ*- és *Tiszatáj*-ügyből is nyilvánvaló kell legyen számodra, hogy fóbia, jobb esetben túlzó általánosítás a főszerkesztői szuverenitás ilyen mértékű kétségbevonása. Nem akarok ágyúval löni verébre, tudom, Te sem így gondoltad, de ilyen megfogalmazásban érzékenyebb kolléga talán még sértést is vélhet érzékelní. S erre semmi szükség, ez könnyen elkerülhető. Ítéld meg magad, hogy levelem írására külső okok készítették-e, de ezt valóban csak *melleleg* emlitem.

Cikked kálváriájáról azt írod: „csak egyetlen példa, igen kicsiny kis lakmusz-papír ez a cikk, de téveszthetetlenül azt mutatja, ami van. A káoszt, a szempontok és az elvek összevisszaságát, ahol minden igaz már, és mindennek az ellenkezője is, a személyekre szabott szerepekből összeálló egyetemes felelőtlenség rendszerét. A valóság és a róla alkotott kép, a hirdetett elvek és a gyakorlat nyílt szembenállását...” Nem az én dolgom senkit megvédeni, sem az érintett személyek, sem a kulturális politika nem szorul e tekintetben rám. De Te is tudod, hogy az általam bírált lapok és folyóiratok rengeteg értéknek is vállalói, számtalan érdemes vállalkozásnak kezdeményezői, akik a maguk helyén és idején meg-megírogatják a maguk igazoló-jelentéseit. Legfeljebb arról lehet szó tehát, hogy a Te érdekedben most nem kockáztattak, ami a Te szempontodból tagadhatatlanul kellemetlen lehet, de ebből az egyedi példából kiindulva nem lenne szabad ilyen sommás, és végleges érvényű következtetéseket levonni. Egyedi esetek, példák alapján minden kikezdehető, általános igazságokkal szemben nem létezhet valóság, ami el nem marasztalható. Gondolj a Bibliára: „ki állhat meg előtted, Uram?” Az ilyen túlzó általánosításokat persze a publicisztika, mint műfaj elvileg nem zárja ki, a dramatizálás, a stilizáció bevett eszközök, ám ebben az esetben én hibának, a *captatio benevolentiae* szükségtelen elmellőzésének érzem, amely polemikus írás esetében nem szerencsés. Mert egy dolog, hogy a műfaj rászorít egy sereg túlzásra; például: „ma... a helyzet a lényeges mutatókat tekintve rosszabb, mint egy évvel ezelőtt”, ... „ha... nem történt is viszszafejtés... voltaképpen haszontalanul telt el egy újabb év” stb.; s más dolog, hogy érzékeli-e az olvasó, hogy e kemény megállapításokat nem valamiféle sandaság, hanem a szenvedélyes jobbító szándék mondatja a szerzővel. Megteszed, persze hogy megteszed — sokkal alaposabban és részletesen kifejtve a Te alapállásodat tisztázó értelmezéseket, de egészen más szöveghelyeken. Így pedig akaratlanul olyan érzés támadhat az olvasóban, hogy kívülállóként bírász, sérelmi politikát folytat, személyeskedsz, hogy *mellőzhető* a véleményed. S a dolog itt válik véresen komolyá, formai, stiláris kérdésből tartalmivá. A Te szempontodból sem, az általam meggyőződéssel képviselt elvek, igazságok szempontjából pedig még kevésbé mindegy szerintem, hogy írásodban alkalmat adsz-e erre az elmellőzhetőségre.

Arra, hogy diagnózisod nem teljesen pontos, konkrét példával is szolgálhatok. Utaltál leveledben arra, hogy tavaly tavasszal szóbakerült cikked esetleges *Életünk*-beli megjelentetése. Engedd meg, hogy megismételjem, álláspontunk az volt, hogy bizonyos műhelymunka, a félreérthető helyek pontosítása után vállalkozunk a cikk közlésére. Erre jött a válaszod, hogy fix ígéreted van egy folyóirattól a cikk *változtatás nélküli* megjelentetésére. En ezt tudomásul vettem, bár ösztintén szólva nem voltam abban biztos, hogy nem ér csalódás; nem-közlés, vagy ami talán rosszabb lett volna, egy nem kellően megdolgozott szöveg közreadása, amelyet nagyon könnyű kikezdeni. Te magad is tanúsíthatod, én mindig ösztökélni szoktam a szerzőket a kézirat javítására, ha úgy érzem, hogy lehet valamit pontosítani, ha úgy gondoltam, felesleges, félreérthető részek elhagyásával, egyes részek teljesebb kibontásával a szöveg immanens értékei jobban, teljesebben juthatnak érvényre. Hogy ebben az én szubjektív rögzéseim, elképzeléseim is megnyilvánulnak? Természetes. Hogy ebben a kultúrpolitikus, a szerkesztő óvatossága, rutinja is vezet? Természetes. De gyávaság nem, és manipulatív szándék sem. Én szerzőt jégre nem viszek. Nem közlök valamit azért, hogy parádés ellenglosszával, lehengető ellencikkkel mutassam meg: nem értek egyet az általam közölt írással. Én nem közöltem, és nem akarok közölni olyan írást, amelynek szellemi hasznában kételkedek. Ha hozzáfűzni valóm

vannak, azok más természetűek. Ezért nem volt rokonszenves számomra az a bizonyos „változtatás nélküli” közlés ígérete. Mert a cikk igazságának teljesebb érvényesülése érdekében én változtatásokat tartottam volna szükségesnek. És csaknem bizonyos vagyok benne, hogy el is fogadtad volna javaslataimat, mert beláttad volna, hogy azok a cikk javára válhatnak, és nem tompítják, hanem felerősítik igazságait, ugyanakkor megakadályozzák, hogy támadhatóvá váljék mellékes szempontok szerint. (Lásd vitáink természetrajzát: én félreértlek, hogy te majd félreérthess, miközben a lényegről már egy fia szó sem esik.) Egyébként nézetem szerint ez az elemi szerkesztői tisztesség kell, hogy jellemezzen minden szerkesztőséget. Ennyit a lakmuszpapírról.

Félreértések elkerülése végett megismétlem: nem lényegi kérdések ezek, csak azért utalok rájuk, mert alkalmasak arra, hogy eltereljék a figyelmet a lényegről: nem hasznos, ha ilyesmire valamely írásmű alkalmat ad. Azt sem álítom, hogy akár a folyóiratok eljárását, akár szellemi állapotainkat bíráló megjegyzéseid jogosulatlanok. Sőt, tudom, hogy a lényegre illetően is, sok igazságot tartalmaznak. De hatékonyabb lenne a kritika, ha nem vállal ilyen végletes megfogalmazásokat.

Ami cikked, leveled alap gondolatát illeti, azzal azt hiszem maradéktalanul egyet tudok érteni. Igényes, bátor, egyértelmű elemzésekkel mutatsz rá a változtatások elkerülhetetlenségére, a halogatás káros következményeire. Türelmetlenség, jobbitó szándékok legtöbbször túlzásaiban sem zavarhat senkit, hiszen perspektívikus, előremutató. Rokonszenves magatartás, hogy állástfoglalasz a párbeszéd szükségessége, a reformban érdekelt erők széleskörű összefogása, a demokratikus nyilvánosság megteremtése, a bürokratikus korlátok felszámolása, stb. mellett. Én úgy látom, ezzel — elvben — ma már mindenki egyetért, a politika is visszavonhatatlanul rálepett erre az útra. Most a gyakorlaton áll, vagy bukik minden. És itt van cikkeddel ismét problémám. Vajon jól szolgálja-e mindenben a fentebb kissé leegyszerűsítve sommáezett lényegi célkitűzéseket? Én azt hiszem, vannak pontok, amelyek kifejtetlenségük, egyoldalúságuk miatt jószándékaid ellen hatnak. Ezekről lett volna szó közöttünk tavaly, ha úgy adódik. Most már cikked dokumentum-értéke sikkadna bármilyen utólagos korrekcióval, erre nem is gondolok. De talán mégsem fölösleges egy-két ponton utalni ezekre a problémákra.

Te magad hívod fel a figyelmet leveledben arra a veszélyre, ami a konfrontáció eluralkodásából, a társadalom túlságos polarizálódásából, az esetleges késlekedésből származhat, s kinyilvánítod szándékodat, hogy az ezek ellen ható tendenciákat kívánod támogatni. Mégsem tudsz ellenállni a kísértésnek, s egyes megfogalmazásaiddal bizalmatlanságot sugallsz a politika/kultúrpolitika iránt, melynek természetes reakciójaként a politika bizalmatlanságát hívod ki magad ellen — ez hagyján —, de az ellen a népi-radikális szellemi csoportosulás iránt is, melyhez tartozónak vallod magadat. Nem arról szólok, kell-e, lehet-e, szabad-e bírálni a politikát. Kell, lehet, sőt (bizonyos mértékig) szabad is. Újabbán a párt és vezetői erőteljes önkritikáját is tapasztalhatjuk a nyilvánosság fórumain. *ahogyanon* van a hangsúly! Arra nem vesztegetek szót, hogy cikkedben úgy ítéled meg, a politika nem képes megújulni a szükséges mértékben, a vezetés egyhelyben toporog, nincs alkotó szellemű politikai gondolkodás; hiszen ezek tavalyi-tavalyelőtti állapotokra vonatkoznak, s bár leveledben is megismétlődnek bizonyos fenntartások: pregnáns politikai változások, elmozdulások hiányát panaszolod, de konkrét tények cáfolják ezt, melyeket nem hagyhatnál figyelmen kívül, ha most fogalmaznád meg véleményedet ezekben a kérdésekben. Komolyabb gondnak érzem cikked intonációját, az erkölcsi terror — vagy erkölcsi vonzerő kérdésének felvetését. Azért érzem ezt gondnak, mert okos, szépen kifuttatott gondolatmeneted nem disztíngvál, hanem egybemos, differenciált valóságból kétpólusúra zsugorított sémát csinál. A hatalom, a vezetés, és az azon kívüliek világát. E struktúra riasztó, de igaztalan képlet. Még legfelsőbb absztrakciójában sem igaz, hát még az egész mechanizmusra vonatkoztatva. Te is tudod, hogy nem így van. Magad írod, hogy „persze a párttagság és az apparátus sem egységes.” Akkor viszont miért kell ez a fordított „pars pro toto”-elv, miért az egész felel a részért? Hiszen erkölcsi vonzerőre nemcsak „kívül” lehet szert tenni — hadd

ne soroljam a mindenki által ismert neveket —, s bizony, tréfásan szólva, a „kivüliek” is „megtisztíthatnák” néha soraikat.

Ha valóban az egyet akaró erők összefogását óhajtod, ilyen szembeállításokkal miért irritálsz azokat, akik „belül” teszik a dolgukat? Mert ilyenek is vannak, sokan, és csak velük együtt lehet reális változásokat elképzelni és végrehajtani. Ha egy jószándékú bíráló nem veszi figyelembe a partner kötıtségeit — minden hatalmi struktúra, intézményrendszer, maga a politika is mindig függőségeken belül fejt ki működését —, célja ellenében hat. S ugyanez érvényes a másik frekvenciával ponttal, az Írószövetség 1986. évi Közgyűlésével kapcsolatos megállapításaidal kapcsolatban is. Itt sem vagy vádolható tájékozatlansággal. Ha pedig érzékelted, hogy az akkori konfrontáció nagyobb léptékű dimenziók függvényeként alakult, érzékeltetned kellett volna — szerintem legalábbis most, idei leveledben —, hogy tisztában vagy vele, hogy éppen ezért a politika maga sem volt akkor abban a helyzetben, hogy csupán az irodalom nézőpontját vegye tekintetbe. Ismét nem a bíráló jogosulatlan, hanem érvényességi köre nem tisztázott, így újra hamis látszat keletkezik, mely a kulturális politikát, valamint a kulturális intézményrendszert is egészében hibáztatja olyasvalamiért, aminek az okait esetleg azon kívüli (is) kellene keresni. A kulturális politika és intézményrendszere maga is tagolt, differenciált. A „közös kalap”-elv ebben az esetben is elidegeníti a valóságot, vagy lehetséges szövetségeket egymástól. A lényeg az, hogy különvéleményed, deklarált radikális kritikai magatartásod, sőt konkrét bírálataid csorbíthatatlan meghagyása mellett árnyaltabb, pontosabb megfogalmazással az ilyen irritáló, félreérthető felhangoktól az írás — előnyére — megszabadulhatott volna.

Nem felejtettem el, hogy esszéről van szó, tudom, hogy Te magad írod: igazságtalan vagy... mert az igazságtalanság már hozzátartozik, mintegy természetes visszahatásként, a dolgok logikájához. Én e gondolkodás motivációit megértem, hasznosságában azonban kételkedem. Csak akkor volna ennek létjoga, ha kifejtett demokratikus struktúra és nyilvános vitagyakorlat lenne mögötte. Így ezt a keveset is fenyegeti, kikezdi, ami van. Vallom, hogy valaminek a hiánya nem képezheti akadályt a rá való törekvésnek. Tudvalevő, a politika önmagától ritkán lép nagyobb az éppen elkerülhetetlenél, tehát nem felesleges a különféle érdekek felszínre hozásával, a társadalmi közvélemény formálásával valamiféle nyomást gyakorolni rá, hogy lépje át a szűk praktikum korlátait. De a konfrontáció nem mindig a leghatékonyabb eszköz. Ezt igazolhatja mindenki számára az Írószövetség státusának tavaly évi végi visszarendeződése is. Egy legalísan működő, önmaga jogi és erkölcsi alapjait fel nem adó, öngazgató szervezet be tudta bizonyítani, hogy ő az egyetlen igazi érdekképviselője a magyar írói társadalomnak. Ehhez együttműködésre való készsége mellett a politika hasonló készsége is kellett természetesen, s egy olyan szituáció, amelyben más vonatkozásokban is bátran vállalta a kultúrpolitikai irányítási gyakorlat felülvizsgálatát, korrigálását, a nagyobb önállóság/felelősség, a nagyobb nyilvánosság irányába.

Végül is, mint látod, mindig ugyanoda ér gondolatmenetem. Széchenyi és Petőfi nyomán: „használni... nem tündökölni...” Tudom, ismerve írásaidat, Te sem törekedsz másra. Tiszteltem és tisztelem feladatvállalásodat. Tudom, ismerem civilizációs, elméleti felkészültségedet, igényességedet. De úgy hiszem, nem hiába való, ha együtt látja valaki az ideált és a valót, a perspektívát és a konkrétan megteendő utat. Én ilyesféleképpen próbálok gondolkodni, tevékenykedni. Mélységesen hiszem, és remélem, és ebben maradéktalanul egyet is értünk, úgy hiszem, hogy régiókban a kor kihívásaira — szavaiddal — „a termékeny választ a legnagyobb esélye Magyarországnak van”. Erősen hiszek abban, hogy átmegyünk ezen a válságidőn, megújulva és ami még fontosabb, talán megtisztulva is egy kicsit, mert csak akkor lesz, lehet bármire is esély. Ha önös érdek, hatalomféltség, partikuláris, szét húzó indulat ebben megakadályozza a nemzetet, aligha mérhet bárki is jó lélekkel az utódok szemébe. Egy nemzetnek — nézetem szerint — éreznie és tudnia kell, mikor engedheti meg magának a belső megosztottság — gyakran igen hasznos és szükséges — luxusát, és mikor kell egyesíteni erőit az önmegtartás, a nehéz idők

átvételése érdekében éppúgy, mint az elemi közös érdek érvényre juttatására. Ez célirányos cselekvést, bizalmat tételez fel a meghatározó társadalmi-politikai csoportok, valamint az egyének között egyaránt. Történelmünk bizalomra jogosít, ha nagy volt a baj, eddig képesek voltunk erre az összefogásra. Én azt hiszem, a politika végleg eldöntötte, hogy visszafordíthatatlanná teszi azokat a legfőbb folyamatokat, amelyek egy demokratikus nemzeti megújulás alapfeltételeit jelentik. Amíg nincs okom kételkedni ebben, én megpróbálom megtenni azt, amire képességeimből futja. Nem vagyok csodaváró, nem hiszem, hogy egyszerre túl nagyot lehet lépni. De emiatti elkészeredtségemben nem becülöm alá az egyetlen megtett lépést, ugyanakkor minden dühöm és indulatom kiöntöm, ha azt az egy megtehető lépést nem tesszük meg. S ha ez a politika hibája, akkor a politikát bírálom magam is. De *ha a változást akaró erők nem adnak „hátszelet”* a jóra törő politikának, azt még megbocsáthatatlanabb hibának tekintem. Emlékszel, volt idő, amikor egy „radikális csoport” megpróbálta holnapra megforgatni ezt a mi magyar világunkat. Részben — sajnos — sikerült, de ők sem *úgy* gondolták. Még most is éppúgy feladat ennek a visszarendezése, mint az újabb, talán most sikeresebb „megforgatás”. Határozott véleményem, hogy távlatos gondolkodással, a mindennapok lehetőségeibe szívósan megkapaszkodva, „higgadt velővel”, fokozatosan érhető el az optimális eredmény, minden rendelkezésre álló erőt integrálva. És nem a kritika visszafogásával, hanem még bátrabb, még erőteljesebb és mélyrehatóbb kritikával; de pontos, félremagyarázhatatlan szövegezésben.

Ennyi volna, amit én mondhatok. Tudom, hogy ebben a levélváltásban nem az én pozícióm a kedvező, a vonzó, a népszerű, bizonyára lesznek számosan, akik legyintenek avittas ízű közhelybölcsességeimre. Én mégis örülök, hogy elmondhattam neked nyilvánosan azokat a gondolataimat, melyek írásaid kapcsán foglalkoztattak. Úgy is, mint főszerkesztőt, természetesen. Talán annyi elégtételedd, fanyar örömöd neked is lehet e későn megvalósuló közlés alkalmából, hogy gyakorlatban is láthatod — s tapasztalhattad; más közleményeink is tanúsították korábban is —, nálunk nem szerkesztői „bátorság” dolga valamely cikk megjelentetése, hanem az írás minőségének, belső tisztességének függvénye.

Baráti üdvözléttel:

Pete György

Szombathely, 1988. április 6.

0271 ig. szám

Halat
alírást

MAGYAR ÉPÍTŐMŰVÉSZEK SZÖVETSÉGE

TAGSÁGI IGAZOLYVANY

Név: *Határ Győző*

Szül. év és hely: *1914. Groma.*

Mendm P.H.
alok. n. *777* titkár

MAGYAR ÍRÓK SZÖVETSÉGE

582. szám

Halat

Dr. W. Ruben. W. H. W. I.

MAGYAR ÍRÓK SZÖVETSÉGE

TAGSÁGI IGAZOLYVANY

Határ Győző

a Magyar Írók Szövetségének rendes tagja részére.

Budapest, 1948. június

Bartók István Juttker

Bergmann titkár

Zsámboki Árpád elvtársnak

Vas megye Tanács V.B.

Művelődési Osztálya

8. december 21.

U 1088 (1018)

Kedves Zsámboki Elvtárs!

Knopp András közlegő Vas megyei látogatása alkalmából az Irók-Képző.-
művészek és Ujságírók Klubja az alábbi kérdésekre kér választ:

1./ Közismert, hogy a három T-vel jellemzett művelődéspolitikai koncepció és gyakorlat megbukott, és Debrecenben Pál Lénárt által nyilvánosan is hibásnak és alkalmatlannak minősítették. Van-e, lesz-e helyette új művelődéspolitikai koncepciója a pártnak és a kormánynak, s ha igen, kik fognak ebben közreműködni? Azok-e akik korábbi időszakban kritikátlanul végrehajtották az előzőt, vagy netán bekapcsolatnak ebbe a munkába azok is, akik - retorziókat is vállalva - másfajta modell szükségességét fogalmazták meg, illetve akik gyakorlati tevékenységük során a három T-s kulturpolitikát tágitották?

2./ A kiépülő szocialista/?/ piacgazdaság keretein között mi módon kívánja a művelődéspolitika, s konkrétan a művelődési tárca biztosítani a társadalmilag fontos művelődési-művészeti értékek megszületésének, könkincscsétételének, súlyának megfelelő elismertetésének erkölcs-anyagi feltételeit?

3./ Speciálisan az irodalmi-művészeti alkotóműhelyek színvonalas munkájához szükséges anyagiokról hogy kíván gondoskodni - gondoskodtatni a tanácsi apparátusok keresztül a Művelődési minisztérium? Különös tekintettel arra, hogy az infláció a támogatások reálértékét már ma is jócskán kikezdte, s e folyamat kompenzációjáról gondoskodás nem történt, valamint a várható s jórészt prognosztizálhatatlan ár-emelkedések, költségnövekedések ellensúlyozására sem tudunk intézkedésről.

/Pete György/

MAGYAR MŰHELY-találkozó Szombathely, 1989. július 11–14.

Megyei Művelődési és Ifjúsági Központ, Ady tér 5.

Jelentkezés: Tanárképző Főiskola Kollégiuma, Ady tér 3/A.
Telefon: 13-591
Levelezési cím: Székely Ákos, Szombathely, Váci M. u. 4. I/8.
H—9700

Kedves

A Szabadterület — aktuális művek címmel rendezendő baráti összejövetelünk programja:

Július 11., kedd

- Érkezés: a délelőtt folyamán.
- 12 h.: ebéd.
- 15 h.: Az összejövetel megnyitása.
- 16 h.: Ágoston Vilmos vitaindító előadása. — Bujdosó Alpár: Intermedialitás a művészetben.
- 18 h.: vacsora.
- 19 h.: A Kassák-díj kihirdetése. — Művek bemutatása.

Július 12., szerda

- 8 h.: reggeli.
- 9 h.: Petőcz András: A posztmodernen is túl. — Zsilka Tibor: A posztmodernizmus és a vizuális (irodalmi) szöveg.
- 12 h.: ebéd.
- 14 h.: Aranyi László: Abraxas (napjaink experimentális költészetének rejtélyes üzenetei). — Papp Tibor: Irodalom számítógépen. — Maurer Dóra: Szóval.
- 18 h.: vacsora.
- 19 h.: Művek bemutatása.

Július 13., csütörtök

- 8 h.: reggeli.
- 9 h.: De-konstruáljunk?! Posztmodern háromszögelési pontok: Habermas, Lyotard, Derrida. Molnár Miklós, Nagy Pál, Hegyi Lóránd előadása.
- 12 h.: ebéd.
- 14 h.: Szombathy Bálint: A korai avantgárd ifjú örökösei. — Tóth Gábor: Ellenhang száll felénk. — Záró-vita. — Művek bemutatása.
- 17 h.: Pátkai Ervin kiállításának megnyitója: — Sárly László koncertje: Hommage à Pátkai Ervin. (Szombathelyi Képtár)
- 18 h.: Állófogadás a képtárban.
- 19 h.: Művek bemutatása. (MMIK)

Július 14., péntek

- 8 h.: reggeli.
- 9 h-tól: hazautazás.

A rendezőszervek nevében:

Tisztelt Dú! Antal!

Utzi't cimestem Önnel a
levellem, amit maga szeretett.
Hannas Béla életmű-ria-
dását.

Borzasztóan örülök, hogy vala-
ki felfigyelt Hannas Béla-ra,
válogatott művei riadására
és lehetővé tette, hogy én
elváshassam. (Itz antologia
humanabel 3 pt-t vettem.)
Ezen kívül csak a Scicucia
Sactat ismerem, amit meg

jó ideig fogok olvasgatni.

Személy szerencsém! En idején
nem látom, igaz kisváros-
ban, de itt van egy gyenge
könyvesbolt van.

Honnan tudhatnám meg,
ha újabb költő jelenik meg?
Nem szerencsém egy művésztől
sem lemaradni!

Jó lenne ezt is tudni, milyen
művei jelennek meg, ha
ez életünk hiadása! Lesznek
a még hi nem adottak
közül is?

3

Nem lehetne megrendelni a
sorozatot?

Kérem, ha tud választani
és nem sajnál egy kis időt
írni, vagy küldjön valamit
- tájékoztató!

Köszönettel:

Ulag Hidió'

2370 Dabas

Rudas k.u.b.

MÜVELŐDÉSI MINISZTER
EÖTVÖS JÓZSEF ALAPITVÁNY ELNÖKE

Budapest, 1987. szeptember 3.

Pete György
főszerkesztő

SZOMBATHELY

Kedves Pete György!

Örömmel értesitem, hogy az Eötvös József Alapítvány
Kuratóriuma benyújtott pályázata alapján, 1987. szeptem-
ber 1-jétől kezdődően egy éven keresztül

havi 7.000.- Ft.

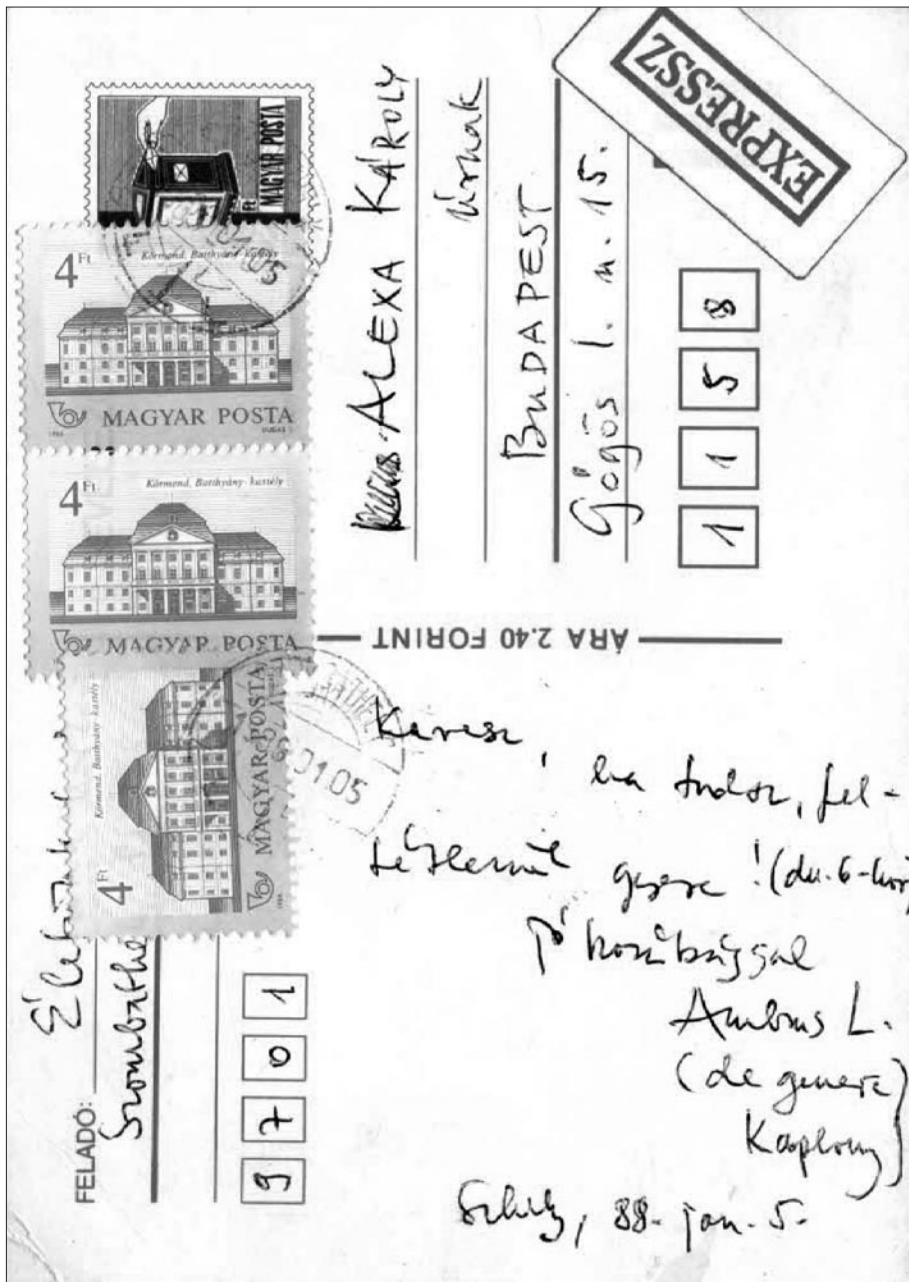
Ösztöndíjban részesítette Önt.

Az ösztöndíj átutalásáról a Magyar Népköztársaság Mű-
vészeti Alapja gondoskodik.

Kérem, hogy az alapítványi támogatás felhasználásával
kapcsolatos mellékelt Nyilatkozat egy példányát aláírva
juttassa el a Titkárságnak.

Munkájához sok sikert kívánok!

/Köpeczi Béla/

Tisztelt nagy jó' Uram!
Kérlek az alkohollal, 8. január
Inis, Pálóc-béli orvoslásról
felkérésre el ne mulassd.
Ugyanis Homoc-követet
adunk ki kütykötre. Az
öt gémet, valamint a Bor
filozófiáját, s én - az övegytel
együtt kétszer szeretnék
felkérésre felkérésre
kéni kére. Ezen kívül is
főbbrendűli fontos ügyben
szeretnék kéni fondorid,
s személyes közreműködése-
det. Minden nem droblap-
na Beművelés perve, hogy
emer di értendői bolini
vess borszél meg ne üsse
rel sük. uok. Szombathely 2011

Kedves Gyuri,

b 1991/2762

már megkérdezem, hogy nem tévedés volt-e: az augusztusi cikkemért 2874 Ft - 40 Ft-ot kaptam. Ez kb 24 oldal volt, ha jól emlékszem. Ilyen terjedelmű cikkért 6-8 ezer Ft-ot szoktam kapni.

Tavaszra lenne egy másik cikkem, szent Mártonról; élete, tisztelete, jelentősége stb.

Budapest 1991 október 29.

baráti üdvözléssel, válaszodat

várva

Bauh'

/Tóth Endre/

PUSZTAI GYULA úr részére,
Vas megye Közgyűlések elnöke
Szombathely

91. június 18-án

V 1991/2109

Tisztelt Elnök Úr!

Tisztelettel kérek, hogy a Megyei Tanács átszervezése során lecserélésre került bútorokból az ÉLETÜNK Szerkesztősége kiegészíthesse berendezését, felszerelését. Szükségünk volna

2 db kisméretű íróasztalra,
hozzávaló székekre,
2 db fiókos kisszekrényre,
1 db nagyobb üveges-polcos szekrénysorra,
2 db dohányzóasztalra,
8 db székre avagy üléskére,
1 db írógépasztalra,
2 db kanapéra, és
1 db írógépre.

Kérlek, engedélyezd, hogy a Gondnokság kezelésében lévő anyagból ezeket a bútordarabokat kiválogathassuk és felhasználhassuk.

Szíveségedet előre is köszönöm!

Tisztelettel:

/Pete György/
- írószerkesztő -

Wagner András
polgármester úr
Városháza

91.IX.2.

K 1991/2133

Kedves András!

Az Írószövetség múlt héten levelet kapott az Ingatlankezelőtől, melyben ez utóbbi - a szombathelyi önkormányzat döntésére hivatkozva az eddigi kb.22.000 Ft-ról több mint 50.000.-re emeli a Forgó utcai klubhelyiség bérleti díját. Ez természetesen egyértelmű a kilakoltatással, mert az írószövetség ezt a horribilis házbért kifizetni nem képes. Ráadásul - s ez az oka, amiért e levéllel zaklatlak - a "bérleményt" nem is az írószövetség használja, hanem a Forgó Klub, mely egy szombathelyi művelődési egyesület, s bár anyagi lehetőségei nagyon szűkösek, mégis számos állusztris hazai és külföldi művész találkozását szervezte meg, sok vasi képzőművésznek biztosított kiállítási lehetőséget, filmklubokat működtetett stb.

A klubot a megyei önkormányzat évi 100 000.-Ft-al támogatja, tehát a fenntartás költségeinek aránytalanul nagyobb részét eddig is az Írószövetség vállalta magára. Az egyre rosszabb anyagi feltételek közepette valamelyes áldozatot a város is hozhatna az irodalomért: én azt kérem, hogy

1./ a bér maradjon a régi:

2./ ebből is 100 000Ft-ot az önkormányzat vállaljon magára.

Még egyszer hangsúlyozom: ez a klub "szombathelyi hasznosítású", s az írószövetség lényegében nem tett mást, mint önzetlenül támogatott egy helyi művelődési fórumot. S ezért méltánytalanul üldöztet "piaci" bért követelni - amikor az eddigi bért is helyettünk, vasi irodalmárok helyett fizeti, illetve azok helyett a szombathelyi intézmények helyett, melyeknek ez az irodalomtámogató helyi és közvetlen feladatulna lenne.

Megértésedre számítva

őszinte nagyrabecsüléssel üdvözöl

Láng Gusztáv
titkár

MŰVELŐDÉSI ÉS KÖZOKTATÁSI
MINISZTERIUM

Postacím: 1884 BUDAI ESTI. Pf. 1.

Telefon: 153-0600 -- Telex: 22-5935

Könyv, Lap és Irodalmi Főosztály

Előadó: Érdiné Csaplár Katalin

Tárgy:

Pete György főszerkesztő Urnak,

Szombathely

Ügyiratszám: 80031/92

Hiv. szám:

Mellélet:

B 1993/2722

Kedves Pete Ur!

Az 1991. évi folyóiratpályázaton lapja által elnyert állami támogatás felhasználásáról - az MCM-el megkötött szerződés alapján - 1992. január 20-ig el kell számolnia. Miután a mai napig elszámolása nem érkezett meg -méltányosságból- az elszámolási határidőt január 30-ig meghosszabbítjuk. /A határidő a beérkezés napját, s nem a postára adás idejét jelenti!/
/

Felhívom szíves figyelmét kötelezettsége teljesítésére, ellenkező esetben - amennyiben állami támogatásra az 1992-es évben is pályázott - a jelenlegi pályázatból lapja automatikusan kizárásra kerül.

Mindezeken túl, a továbbiakban a PTK vonatkozó szabályai az irányadók.

Üdvözlettel:

Budapest, 1992. január 17.

Dr. Gallyas Csaba

Életünk Szerkesztősége

9701 Szombathely, Belsikátor 1., Pf.: 168. Tel.: 94/13-630

Vas megyei Rendőrkapitányság
Szombathely

Tárgy: feljelentés

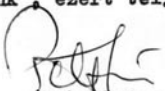
Tisztelt Kapitányság!

Szohely, 1992. V.21.

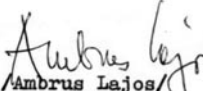
Alulírottak, az Életünk című folyóirat szerkesztői feljelentési kötelezettségüket teljesítik, midőn feljelentéssel élnek külső munkatársunkkal SZENTKIRÁLYI ZSOLTAL szemben.

Nevezett volt munkatársunk /jelenleg az UJ HIREK újságírója/ bizalmi helyzetével visszaélve eltulajdonította a cég bélyegzőjét és a Jáki Takarékszövetkezettől okirathamisítással 200 ezer Ft. kölcsönt vett fel. A takarékszövetkezetnek hamis munkáltatói igazolást állított ki, kezesként aláhamisította a lap főszerkesztőjének és helyettesének a nevét. Miután Szentkirályi Zsolt a tartozását rendezni nem tudta, a lap vezetőit villámcsapásként érte a szövetkezet fizetési letiltása. Megbizonyosodtak róla, hogy a takarékszövetkezetnél rendelkezésre álló dokumentumok közönséges hamisítványok.

Miután Szentkirályi Zsolt "akciója" napfényre került, felszólították őt arra, hogy a legrövidebb időn belül fizesse meg tartozását. Erre azonban most már semmi esélyt nem látunk, ezért teljesítjük kötelezettségeinket.

/Pete György/
főszerkesztő

Tisztelettel:

/Ambrus Lajos/
főszerkesztő helyettes

K. 1992/2147

Szentkirályi Zsolt Úrnak

Szombathely

Tisztelt Szentkirályi Úr!

Újólaj értesített bennünket a Jáki Takarékszövetkezet, hogy fenálló tartozását, többszörös ígérete ellenére mindaddig nem rendezte. Miután a kölcsön felvétele oly módon vált lehetségessé, hogy kezesként - beegyezésünk nélkül, nevünket aláhamisítva - Ambrus Lajost és engem nevezett meg, kénytelenek vagyunk ez ellen fellépni és ezért Szombathely Város Rendőrkapitányságához fordulni. Egyuttal lépésünkről tájékoztatjuk a Jáki Takarékszövetkezet igazgatóját, Németh Lajos urat, valamint jelenlegi munkáltatóját, Lukácsffy Dénes lapigazgatót.

Szombathely.1992.junius 15.

Pete György
főszerkesztő

SZOMBATHELY MEGYEI JOGÚ VÁROS
KÖZGYÜLÉSÉNEK
KULTURÁLIS BIZOTTSÁGA

ÉLETÜNK SZERKESZTŐSÉGE
PETE GYÖRGY FŐSZERKESZTŐ
ÚRNAK

S z o m b a t h e l y
Belsikátor 1.

Tisztelt Pályázó!

Örömmel értesítem, hogy Szombathely Megyei Jogú Város Kulturális Bizottsága a szabad kulturális kezdeményezések támogatására benyújtott pályázatát elfogadta, s annak alapján

Hamvas Béla "Pathmos" c. kötetének kiadási munkáira
400.000,- Ft

egyszeri támogatást nyújt.

A pályázaton elnyert összeg felhasználásának számszakilag értékelhető bizonylatait kérjük legkésőbb 1992. december 1-ig a Kulturális Bizottság címére megküldeni.

Az elszámolás elmaradása visszafizetési kötelezettséggel jár, ugyanakkor a további pályázatból való automatikus kizárással is.

Kérjük, postafordultával jelezzék, hogy a megítélt összeget hova utaljuk át.

Tevékenységükhöz sok sikert kívánok.

Szombathely, 1992. május 25.

Üdvözlettel:

Feist György
(: Feiszt György :)
a Bizottság elnöke

Sylvester-PRINT Nyomdaipari Kft.

9701 Szombathely, Kiskar u. 6. Pf. 13. · Telefon: 14-762 · Telex: 37 208 · MFB elszámolási számla: 470-11036

Címzett: ÉLETÜNK SZERKESZTŐSÉGE

Szombathely

Tárgy:

Levelünk száma: 286/92.
Ugyintézőnk: Bálintné
Ugyintézőjük:
Hivatkozási szám:
Dátum: Szehely, 1992. aug. 12.

31992/8

Leszámláztunk Önöknek 1992. május 19, 20, 25-i keltű 480, 487, 503. sz. számlákban összesen 6.500 db Hamvas Béla "Szilveszter ..." című könyvet.

Megállapodásunk szerint a számlák értékének 50 %-át levontuk, figyelemmel a fizetett előlegre. Így a három számlára jelenleg fennálló tartozásuk összesen 440.831,- Ft.

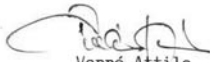
Megjegyezzük, hogy a 3.500 db "Szilveszter ..." című könyvet május 19-e óta tároljuk.

Ugyancsak leszámláztunk a "Patmosz" című könyvből 2.875 db-ot az 1992. 07. 22-i keltű 728. sz. számlában 316.251,- Ft értékben. A többi - 7.125 db - könyv szintén elszállításra vár július 22-e óta.

Kérjük sürgős intézkedésüket egyrészt a számlák kiegyenlítésére, másrészt a könyvek elszállításával kapcsolatban, hogy a további számlázást és az előlegek elszámolását mielőbb el tudjuk végezni.

Együttal felhívjuk figyelmüket, hogy a könyvek tárolásáért tárolási díjat számítottunk fel 1.500,- Ft/hó mértékben.

SYLVESTER-PRINT KFT.
SZOMBATHELY 1

Varró Attila
ügyv.igazgató

Biácsi Tamás
gazd.igh.5

MŰVELŐDÉSI ÉS KÖZOKTATÁSI
MINISZTERIUM

Postacím: 1884 BUDAPEST, Pf. 1.
Telefon: 153-0600 — Telex: 22-5935

Ügyiratszám: 80.725/1992.XVII.

Hiv. szám.:

Melléklet:

Előadó: Erdeiné dr.

Tárgy: Visszatérítendő támogatás átminősítése

Pete György főszerkesztő
Életünk Szerkesztősége

Szombathely

Tisztelt Főszerkesztő Úr!

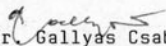
A Művelődési és Közoktatási Minisztérium Kulturális Alap könyvszakmai kerete terhére 1989. októberben Határ Győző 75. születésnapjára az "Életünk Könyvek" sorozatban kiadott Golgheloghi c. fő művéhez nyújtott 500.000.- Ft, azaz ötszázezer forint visszatérítendő támogatást indokaik alapján egyszeri céltámogatássá minősítjük át.

A Kulturális Alap céltámogatása az 1989-ben megjelent Határ Győző: a Golgheloghi c. kiadvány előállítására nyújt részbeni fedezetet.

A beküldött anyag /pályázat/ alapján a céltámogatási összeget elszámoltnak tekintjük. Egyidejűleg a Szerkesztőség átmeneti támogatás visszafizetési kötelezettségét megszüntetjük.

Budapest, 1992. augusztus 12.

Üdvözlettel:

Dr. Gallyás Csaba
főosztályvezető

SIMONFFY ANDRÁS LEVELE AMBRUS LAJOSNAK

1993. jan. 8. Duka

B 1993-12799

Kedves Lajos, Don Luigi d'Ambrosiano & Oda- s Visszacsatolt
Részeid,

a devecseri Hölgy nemrég mondja, hogy - kivárni nem tudxván, míg a szombathályi ügyvédnő úgy fogalmazza meg kifogásaimat, hogy azért az az eredeti maradjon, s azt mindjárt x hejesírásilag is áttegye másfél ujjal a gépeletbe /na meg önkormányzói xeroxba/ a jegyzőnő - vártatok Hetyén bekukkantásra, de ő féltett engem és nem mondta /stb./ Mit félt rajtam? A Nádasdy vár elpolitizálódván szép szüzességét veszette, valahogy elkezdett nem érdekelni, hogy László Gyula MDF-es-e vagy titkos párttagként publikált-e Aczél korszakban, s hogy a ketős honfoglaláskor a népnemzetiek gyürődtek-é be ide előbb vagy a multinacionális kriptobolsevikakukkok Szvatáplukkal Coca-Cola reklámot hordozó ijkákat egyeztetni.

Sárvárra, Szombathelyre nem számíthatván, megyehatárok oldásának ígéretében megpróbáltam Devecserre bazirozni. Építkező, jól menő művelődési központ lett, jobb az ajkainál, veszprémnél, átvészelték a moziból kupleráj, színházi öltözőből kozmetika-szalon stb. szintü önkormányzati mohóságokat is. Folytattam ott a sorozatot /a sárváron megkezdettet/, lehivtam nekik köztársasági elnököt, a Világszövetség elnökét, másokat, megpályáztunk és elnyertünk Sorocet /video kivetítő, szövegszerkesztő, egyebek/, ott állnak kihasználatlanul, illetve csak általam kihasználtam. Felkináltuk Dukának, önkormányzó unak azzal, hogy az embert, aki pl. a kivetítővel jön, bizony fizetni kell. De hát itt csak annyi érthető és annyi bizonyos, hogy aki ide nő jön, az bizonyára az én kurvám, legyen az Csomós Meri vagy Liptay Kati a Rádiótól, Szegvári a TV-től.

Azt hittem volna, hogy az általam /is/ megteremtett országban /-ból/ haza is lehet/ne/ egyszer. Hát nem lehet, ez nem az. Itt ellenség-kép kell, és úgy látszik, erre ujracsak kiválóan alkalmas vagyok. Nem lenne baj, az örök megaláztatásban inkább otthon vagyok, mint mások a frissen szerzett hatalom mámorában, és jól megjegyeztem egy néhai nagy magyar író tanácsát: "Ne politizálj, építkezz!", csak hát itt a ne politizálj, harácsolj helyett is a rabolj szabadon, most lehet meg, Adyval szabadon: a rabló rabol mert rabolni akar.

Legyen neki, ámen.

Csend alattam, csend felettem. Kónya uré, az ő nyugodt derűje egy hiszterikus sikoly a nagy magyar űrben az én újra megszerzett békés hazátlanságom, kitagadottságom és idegenségem árnyékában.

Kapcsolódások rendszere lehetett volna Duka. Ám ebben a soha nem változó országban csak újabb félelmek és gyanakvások kiküszöbölendő bizgentyűje. Meg egy ember, aki nem fér a képletbe. Csupa primér indulat, közelítés, előítélet.

Hamarosan meglepem az ELETÜNK-et egy kéziratral. A többi szóban.

Kiváló hátuljellel

Sandor

PS: Most értesülök, hogy július 1-el a devsceri művház is megpályáztatják. Pincéjében már ott az ELZA KOLYKEI butikhálózat madara.

ÉLETÜNK Szerkesztősége

S Z O M B A T H E L Y

Tisztelt Szerkesztő Úr!

Nagy örömmel vettem tudomásul, hogy Önök vállalkoztak HAMVAS BÉLA életmű sorozatának beindítására és már a 4.kötet is megjelent a PATMOSZ II. Ebből a kötetből 5 példányt vettem, részben magamnak, részben ismerőseim számára. Mind az öt kötet igen kiméletes olvasás mellett szétesett a 130.oldal körül a lapok már nyitásnál kiestek, ezért a könyv olvasása elég nehéz, sőt én aki nagyon vigyázom a könyveimre - különösen Hamvas Béla könyveire - az eset mérhetetlenül bosszant. A Könyv ára 350 Ft, amit nem sajnálnok, de szeretném kérni önöket, hogy a következő könyveknél a kötésre jobban ügyeljenek, mert a sorozathoz nem illik ez a silány munka. Könyvesboltokkal beszéltem, akik szintén panaszkodtak a fenti problémára. Kérem, az illetékeseket tájékoztassák és próbáljanak segíteni ezen a problémán. A könyv ujraköttetése minimum 200 Ft.

Maradok tisztelettel:

Pécs, 1993. július hó 07.

Koszorusné Dr. Véghegyi Erzsébet
KOSZORUSNÉ DR. VÉGHEGYI ERZSÉBET
7623. Pécs, Rét u. 39.

Sajnos a szerkesztésben is megjelent a hiba.

61995/2808

Kedves és derék Barátaim!

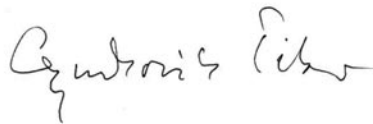
Mindig és most is meleg szívvvel gondolok rátok, akik a tiszta és tisztességes irodalmat képviselitek. Jó folyóiratot csináltatok huszon öt éven át, a magyar irodalomtörténet szép lapjain jegyzi föl multatokat - s merem remélni, jövőtöket is.

Helyi és európai, magyar és éghközeli irodalmatokkal kiálltátok azt a próbát, melyre a nehéz évek ígája kötelezett. Gondolom, a legjobb folyóiratok közt fognak embegetni titeket az igaz-értő irodalmárok és az igaz-értő olvasók. Sok tizezer embernek adtatok hitet, értékrendet és utravalót akkor, amikor álnok évek buktatói és szögesdrótjai közt haladt az ember.

Magam is hálás szívvvel emlékezem közléseitekre, s nem feledem, olyan verseim, mint a "Forradalmér", vagy a "Magyar sanzon" és társaik csak nálatok jelenhettek meg. Szerény lehetőségeim szerint magam is igyekeztem minden fórumon támogatni jeles munkátokat.

Üdvözlöm a bizenyára kiváló társaságot, mely nálatok az ünnepek alkalmából egybegyült, és jvő sikereitek biztos tudatában régi szeretettel öllelek benneteket:

1993 szept 27

P.S. Sajnos nem vagyok a legfényesebb állapotban s elkötelező dolgaim miatt nem tudok személyesen jelen lenni, pedig igencsak szerettem volna.

Juhász Gyula írta: "Fiatalok, még itt vagyok..."

Pete György fiórkönyves — ÉLETÜNK

Kedves Gyuri! \$ 1996 | 308 |

A tegnap esti-éjjeli beszél-
getésünk sarkalt arra, hogy
élt-e még megírjam s kártyám
s Netod. Mondanék is
beszélgetésünk folytatása ^{era 48 sor} ~~12~~.

A szekréndi városban szegélyre
megírtam. Egyszerűen,

s az Életünk fennmaradásán
s a Földművelésügyi Minisztérium
kémia s Barátság között:

Maggyasgát
-y-

1996. április 17.

Székely-Budapest-Budapesti-

V. G. J. HATAR 12 Edge Hill LONDON SW19 4LP UNITED KINGDOM
Phone: (0208) 946-1515 e-mail: Victor.Hatar@btinternet.com

PETE GYÖRGY — SZOMBATHELY

1999 06 30 Kedves Gyurkám — esős hidegek járnak mifelénk, jól illenek annak az életérzéséhez, akinek az elméje még nem, de a kedélye már elborult. Örömmel töltött el az a nem remélt, hirtelen viszontlátás, amelyre méltattál, jól lehet idődnél és a vonatjegy áránál kisebb vagyok. Hasztalan delejezem kristálygömbömet (nem Nostradamus és setét jóslata aggaszt, hanem kiadványaitok sorsa:) csüggedten remélem és iparkodok lelket önteni magamba — hogy fáradásod sikerrel jár. Beszéltem Láng Jóskával is és ő megígérte, hogy bokros teendői mellett is mindenben segítségére lesz, ha megkeresed. Vajha jelezned, hogy az említett terjesztőkkel (céduláimat elhánytam, se névre, se címre nem emlékszem) mire mentél. Idejét se tudom, mikor láttam utoljára ÉLETÜNKET. Megígértem, hogy készülő könyvemből szemelvényt küldök, esetleges közlésre, vagyis mindig azzal a megszorítással, hogy ha és amennyiben arra alkalmasnak találsz (a jó ég a tudója, a Honban milyen új tabuk hogyan működnek és az új felületi feszültség a víz színén hogyan alakul). Ezúttal az elejét vágtam le (a *svert-je*, az középen van — de nálunk a filozófia — *bóvli*, az ilyesmi olvasóidat amúgy se érdekli). A szöveg azért olyan “keskeny”, mert voltaképp ez maga a szedés, ezzel dolgozik a nyomda; az anyag a ti tipográfiaikkal nem lehet több 6-7 oldalnál. Egyébaránt azt is beleírták sorsomba, hogy Árpi bácsi hivatalos látogatása alkalmából-és ürügyén zárandokoljak el a windsori palotába, legyenek a 90-méteres asztalnál a 180 vendég egyike és (hölgyemmel) egyem végig a (kitűnő) díszvacsorát. Közről láthattam a koronás nomenklatúrát és megállapítottam, hogy mindenki jóval kisebb és jóval öregebb, mint amilyennek a lapok meg a tévé képei alapján hittem volna; vagyis: minden *vanitatum vanitas...*

Adnál visszajelzést, kérek, arról, hogy ez a paksaméta megérkezett és vajha tudatnád, ami rám tartozik. Piroskám mindkettőtöket üdvözi, mihez tisztölést csatlakozom. Ölel — baráti öreg híved

MELLÉKLET

Teljesen!

Novák & Társai Ügyvédi Iroda
Dr. Meskó Tamás
ügyvéd

1126 Budapest, Márvány u. 27.
Tel: 214-0225, 224-7090
Fax: 224-7099

B 2000 | 186

Életünk Szerkesztősége
részére

Szombathely
Thököly u. 12.

9700

Tisztelt Szerkesztőség!

A folyóirat 1997. évi 11-12. havi összevont számában Weöres Sándor 22 db., szerzői jogi védelem alatt álló levelét közzölték a jogutód Károlyi Amy hozzájárulása nélkül.

A jogutód képviselőjében, mind a lapnak, mind Pete György volt főszerkesztőnek többször felajánlottam a jogsértés utólagos orvoslásának a lehetőségét.

Sajnálatos módon Pete úr olyannyira nem kívánt élni ezzel a lehetőséggel, hogy a leveleimet is megválaszolatlanul hagyta, s ezzel megbízomat arra szorította, hogy az igazságszolgáltatást igénybe vegye.

A Szombathelyi Városi Bíróság Pete György büntetőjogi felelősségét a szerzői jogok megsértése miatt megállapította, s egy év próbára bocsátotta.

Az ügy polgári jogi vonatkozásai azonban még a mai napig nem zárultak le.

Ügyfelem elsődleges célja az erkölcsi elégtétel adása, így anyagi igényt nem kíván érvényesíteni a lappal szemben, amennyiben a következő számban az alábbi közlemény kiemelt helyen és formában megjelenik.

„Sajnálattal tudatjuk, hogy a folyóirat 1997. évi 11-12. havi összevont számában engedély nélkül közzöltük Weöres Sándor leveleit. Az érintettek utólagos elnézést kérjük.”

Hangot kell adnom annak a reményemnek, hogy a T. Szerkesztőség a rendkívül méltatlan ügyet a fenti elégtétel adásával lezárja, s így a polgári igazságszolgáltatás igénybevételére, illetőleg kártérítés érvényesítésére nem kell, hogy sor kerüljön.

Kérem a Szerkesztőséget, hogy a választ tudassa, s amennyiben él az ismételt felajánlott békés lehetőséggel, a közleményt tartalmazó lapszámot küldje meg.

Budapest, 2000. december 13.

Tisztelettel,
Dr. Meskó Tamás ügyvéd
Novák és Társai Ügyvédi Iroda
1126 Budapest, Márvány u. 27.
Tel: 214-0225, 224-7090
Fax: 224-7099

VAS MEGYEI ÖNKORMÁNYZATI HIVATAL
MŰVELŐDÉSI ÉS SPORT TITKÁRSÁG
9700 Szombathely, Berzsenyi D. tér 1. Pf. 35.

Fábián László főszerkesztő úrnak
Életünk Szerkesztősége

Szombathely

152000/193

Tisztelt Főszerkesztő Úr!

Sajnálattal vettem tudomásul, hogy Pete György volt főszerkesztő nyugdíjazási kérelme előbb került az érintett elé, mint ahogy tisztázhattuk volna a nyugdíjaztatás körülményeit. Pete úrral folytatott megbeszélésem arról győzött meg, hogy ő semmilyen körülmények közt nem kíván nyugdíjba menni. Arra hivatkozik, hogy Ön az elmúlt időszakban nem adott neki feladatot, bár képesnek érzi magát a szerkesztőségi munka bármely részének vállalására.

Kérem, szíveskedjék tisztázni vele a szerkesztőségben betöltött (betöltendő) szerepét, illetve azt, milyen elvárásokat támaszt vele szemben.

Zavartalan együttműködésükben bizva tisztelettel üdvözlö:

Szombathely, 2001. február 19.

Kapiller Sarolta
(: Kapiller Sarolta :)
titkárságvezető

70 évesek vallanak önmagukról

NAPÚT 2013. DECEMBER

Pete György

kritikus, szerkesztő, könyvkiadó, irodalomszervező (Budapest, 1944. február 20.)

Fotó: Stekovic Gáspár

Az egyetlen fontos tény: 1944. február 20-án születtem Óbudán, magyar-ként, magyar családban, ötödik, legkisebb gyerekként.

A második fontos tény: élek, magyar emberként, magyar emberek között. Szolgálva az általam hitt és vallott emberi, nemzeti ügyeket, célokat, gyarlóságom kényszerzubbonyában. Családtagjaim, barátaim, ismerőseim amúgy tisztességes, ám „teljesítmény nélküli” emberként értékelnek. Én vagyok az első, aki ezt alá húzza. (De mi a „teljesítmény”, miben áll, mivel mérhető, és hosszú távon vajon minek minősül majd?)

Közeledő elmúlásom után nem létező családfánk férfi ágon kihal (hál’ Isten!).

Régebben büszkén mondtam, valltam, hogy „saját erőmből lettem semmivé”. Ma már nagyképű gőg nélkül azt mondom: az ember megteszi lehetőségei töredékét, és imádkozik, hogy legalább ez a kevés ne ártson senkinek.

A legnagyobb bölcsek tudták és mondták, hogy aki a legtöbbet tudja a tudhatóról, az tudja csak igazán, hogy nem tud semmit. A tudhatóról sem, nem is beszélve arról, ami nem is tudható!

A Biblia legalább két és fél ezer éve hirdeti, hogy a bölcsesség kezdete az Úrnak a félelme.

Mindenki csak útközben lehet, a sokfélének mondott egyetlen igazság felé haladtában, ha legalább ezt képes felfogni. Ami mindebből következik, nem tartozik másra, még csak a gyóntatószékre sem, legfeljebb ránk és a bennünk is lakozóra.

Aki mindezeket tudja, az a másokra is tartozó dolgokat valószínű-

leg kellő önismerettel, tehát alázattal szemléli, így viszonyul a másokra is tartozó dolgokhoz.

Bármilyen cselekedetünk előfeltétele létezésünk maga. Ezt a lehetőséget mint ajándékot kapjuk, s mert kapjuk, ezért hálára vagyunk kötelezve.

Rohanó évmilliárdok és vánszorgó évek, évtizedek után mindenki felismeri, hogy hálára kötelezett, és – ha tisztességes – hálás, hogy élhetett és cselekedhetett valami keveset.

Ma már én is büszke vagyok arra, hogy 1944. február 20-án születtem. Még a német, majd az azt követő orosz megszállás előtt, a szabad Magyarországon. Ennek persze szimbolikus jelentése van csupán, de jelentése volt és van. Aminthogy annak is bizonyos, hogy a Vízöntő és a Halak jegyeinek váltónapján születtem. Annak is, hogy Rákosiék alatt az iskolában az engem megszégyenítő „egyéb” kategóriába soroltak mint osztályidegen kisiparosfit. Már az iskolában is rejtőzködnöm kellett. Korán megtanultam, hogy az otthoni, családi – számomra egyedül igaz és elfogadott – véleményem nem szabad az iskolában, a szomszédoknak, az utcán stb. kibeszélni, mert nem tartozik másokra, főleg „ezekre” nem.

Nem volt dicsőség, sőt szégyellni, titkolni kellett, hogy legidősebb bátyám önként, hazulról titokban megszökve, mint levente, idősebb társaihoz csatlakozva 1944-ben bevonult, harcolt a háborúban, fogságba esett Németországban (először amerikai, majd utána – elbolondítva – orosz táborlakó lett). Csak egy tisztességes, jóindulatú tábori orvosnak volt köszönhető – aki felfedezte, hogy bátyám még csak tizenöt éves –, hogy hazakerült. Idősebb társait sosem látta viszont. Elnyelték őket a Szovjetunió fogolytáborai...

1944 telén óbudai házuk kertjében csata dúlt a Hármashatárhegy felé visszahúzódó magyar csendőrök és a támadó oroszok között. Belőttek az elfüggönyözött ablakunkon, s hajszal híján eltaláltak engem és az engem éppen szoptató édesanyámat, az összetolt kettős ágy egyik végében ülve. A golyó teljesen áthatolt az ágy előtámláján. Ha talál, rajtnak is. A lövés magassága éppen megfelelő volt. (Később is ott nézhettem a lukat az ágyunk végében, ahol aludtam.) A hullákból a kerti kútba is jutott (azután már csak mosásra használtuk a vizét). Ennyit történelmi meghatározottságaimról, melyek egész életemet meghatározták.

1953-ban, kilencéves koromban meghalt édesapám. Hozzászótkam, hogy jobbára énnekem kell döntennem. (Ezt követően lógtam rendszeresen a számtanórákról, majd az iskolából általában, és a misékről is.)

Végtelenül hálás vagyok, amiért 1956 felszabadult néhány napját átélhettem. Az a néhány nap végképp meghatározó volt. Október 25-én két évvel idősebb barátommal a Bajcsy-Zsiliszky úton sodrattuk magunkat az emberáradattal a Kálvin tér irányába. A közeledés okán csaknem befordultunk az Alkotmány utca sarkán az Országház felé. Máig nem tudom, nem tudhatom, miért mentünk mégis inkább a Kálvin tér felé. Ha másként döntünk, talán más lett volna a történet is...

1968-ban, augusztus 20-án este ért be a vonatunk Munkácsról a pályaudvarra. Nem is sejtettem, hogy ugyanakkor útban vannak a katonák Prága és Pozsony felé. Micsoda félelmetes párhuzam! Anyám kislánykorában Munkácson élt, ott járt iskolába. Miatta jöttünk idősebb bátyámmal ide, megnézni a várost, a várat, az itt élő magyarokat. Mi jöttünk, ők mentek.

1971-ben kezdtem dolgozni a Művelődési Minisztérium Irodalmi Osztályán. Nemsokára tagja lehettem Simonffy András jóvoltából az általa kreált Ráday utcai Képzőművészeti Társaságnak. Vele az akkoriban a Ráday utca túloldalán lakó költő barátom, Apáti Miklós ismertette össze. Andrisról már korábban írtam nyúl farknyi kisportrét az általa jegyzett, antológia formájú Mozgó Világba. Igazi barátok lettünk, közös történelmi világlátásunk alapján. „Félszavakból is értettük egymást.”

Amikor elkezdtem írni az Életünk első 30 évének történetét, bejáratos lettem a Történelmi Hivatalba is. Az ottani aktákból tudtam meg, hogy fedőnevem, amely alatt összesítették a rólam szóló információkat, az volt, hogy „Kiismerhetetlen”. Dosszié is készült a rólam szóló besúgói jelentésekből, amelyek aztán valahogy 'elvesztek', csak a felcímkézett dosszié maradt meg. Fénymásolatát elküldték. Furcsa...

Mindenesetre tudomásul vettem, hogy az idők során 'egyéből' kiismerhetlenné avanszáltam. Őszintén szólva, legyezgette ez a tény a hiúságomat. Itt is, ebben is tetten érhető, kiirthatatlan, mindig működő hamis tudatom. Erről is kell valamit szólnom. Mert a hamis tudat valóságos és szükséges. Akinek hamis tudata sincs, az mit akar? Az tényleg szánni való. A hamis tudat lelkünkben lelkedezett, őszinte, mélyen átélte és igaznak hitt kell hogy legyen. Így lehet meghatározó, bizonyos értelemben és mértékig hasznos rögeszmék forrása, egész életünket végigkísérő vezérlő kalauz. Ember hamis tudat nélkül nincs, és nem is lehet. De tudni kell, hogy ez a hamis tudat személyre szabott, változatos, gazdag, sokszínű. Szörnyű lenne a létezés nélküle. Szeretni kell,

elfogadni, cselekedni általa a legjobb szándékkal.

Persze az igazi hamis tudat is folyton változik és fejlődik, ismereteink tapasztalataink bővülésének mentén. Mindig aktuális, mindig maximális egzisztenciánk leghitelesebb tartalma. Az igazi hamis tudat a lehetséges tudás maximumán áll. S mert az ember megismerési képessége nagyon korlátozott, s mert az ember tudati képessége nagyon véges, csak a hamis tudat lehetséges, és ennek a tudatnak a milyensége különböztethet meg egy embert egy másik ember hasonló hamis tudatától.

Mindezek előrebocsátása után csak a végtelen és kimondhatatlan hála és öröm kifejezése van hátra, azért, hogy egy különlegesen izgalmas korban, időszakban létezhettem, ami sokban hozzásegített néhány fontosabb felismeréshez, igazabb önértékeléshez és valóságismerethez. Ahhoz, hogy meggyőződéssé válhasson bennem, hogy időtlen idők óta tévúton tévelyeg az emberiség, benne minden egyes ember, szükségképpen én is, mert azt hiszi, hogy az ész bármire is választ adhat, fölöslegessé teheti a Kegyelmet...

A hála persze egyúttal az egyén kudarainak beismerése, tudomásulvétele is. Az öröm pedig annak a felérzése, hogy van másfajta olvasata is az emberi létezésnek.

Most ennyit „egy saját semmi” ág-bogairól. Apáti Miklós írta versében, a hetvenes évek elején magáról rezignáltan: „saját semmim sohasem lesz”. Neki lett. Nekem miért ne lehetne?

